

HEIJASTE

3/2008 4.9.2008

24. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Raimo Ala-Hynnälä</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Jeesuksen kehotukset ja valtuutukset Isän valtakunnan lähettiläille	4
<i>Matti Tossavainen</i>	Ego ja eettinen rukoilu	13
<i>Joel Rehnström</i>	Rukous, kiitos, ylistys – muutama kommentti talvipäivien teemaan.....	18
<i>Seppo Niskanen</i>	Los Angeles.....	20

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura ry**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Tuula Laine
ESPOO
Puh. 0400 90 3295

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkinäytettä noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilauks (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irttonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2008 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.11.2008 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivulla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI
Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili:
Nordea 142730-102126

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Osoite: Sivurinne 1 A,
01800 KLAUKKALA
Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Faksi: (09) 879 7467
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
Sampo 800012-70160873

ISSN 0784-3534

Puheenjohtajan kynästä

Uskonto ei ole mikään elämän erityisfunktio, vaan se on paremminkin elämäntapa. Aito uskonto on varauksetonta omistautumista jollekin sellaiselle todellisuuteen kuuluvalla asialle, jolla uskova arvioi olevan korkeinta arvoa hänelle itselleen ja koko ihmiskunnalle. Ja kaikkien uskontojen merkittävimmät tunnusmerkit ovat: kyselemätön uskollisuus ja varaukseton omistautuminen korkeimmille arvoille. [1100:4]

Urantia-kirjan tekstissä on mielestäni erinomaisesti pelkistetty aidon uskonnon oleelliset asiat: elämäntapa, joka on varaukseton omistautuminen ja uskollisuus korkeimmille arvoille. Tekstissä korostetaan myös sitä, että yllä olevat tunnusmerkit ovat yhteneviä kaikkien uskovien ihmisten sydämissä, riippumatta siitä uskonnosta, mitä kukin tunnustaa. Muutenhan uskonnot eroavat toisistaan varsin paljon tunnustuksellisuutensa ja siihen liittyvien uskomusten osalta.

Viime kesäpäivillä **Maarit Huhti** käsitteli luenossaan suomalaisten uskonkäsitteitä, uskonnollisuutta ja uskonnottomuutta. Aihe herätti paljon keskustelua ja mielenkiintoa. Tilastot ovat tilastoja, mutta toisaalta on tärkeää tietää millaisessa henkisessä ja hengellisessä ympäristössä kotimaassamme elämme. Kesän aikana yritin löytää lisää asiaa käsittelevää materiaalia ja netin kautta Googlen avulla hakemalla jotain tietoa sitten löytyikin. Maaritin esityksen materiaalista osa taisi olla kirkon tutkimuskeskuksen julkaisemasta aineistosta. Löysin evl.fi-sivulta alla olevan haastattelututkimuksen, joka on suora lainaus sivulta.

”Suomalaiset määrittelevät itsensä mieluiten kristityiksi (68 %) tai suomalaisiksi perusluterilaisiksi (56 %). Yli kolmasosa suomalaisista uskoo, ettei uskonkäsitteitä voi todistaa eikä eri uskontojen oppien totuudellisuutta kannata vertailla. Kirkon tutkimuskeskuksen keväällä teettämässä kyselyssä haastateltiin yli 4 000 suomalaista.

Lähes neljäsosa suomalaisista uskoo, että kaikki uskonnot opettavat samaa ikuista totuutta. Naisista näin ajattelee 28 ja miehistä 18 prosenttia.

Noin seitsemäsosa suomalaisista uskoo lisäksi, että kaikissa uskonnoissa on jossakin määrin totuutta, samalla kun täydellisimpänä totuuden voi löytää yhdestä uskonnosta. Joka seitsemännen (15 %) mielestä uskonnot sisältävät tärkeitä inhimillisiä arvoja, vaikka ne pohjautuvat epätosiin uskomuksiin.

Vain kuusi prosenttia uskoo totuuden löytyvän vain yhdestä uskonnosta. Vielä harvemmat eli vain noin nelisen prosenttia ihmisistä pitää uskontoja epätosina ja ihmisille haitallisina uskomuksina. Nämä äärimäykset ovat tavallisempia miesten kuin naisten parissa ja yleisimpiä 15–24-vuotiaiden keskuudessa. Uskontokriittinen ajattelu on yleisempää pääkaupunkiseudulla, Turussa ja Tampereella, joissa noin kuusi prosenttia ajattelee näin.

Itsensä määrittelee fundamentalistiksi vain joka sadas suomalainen. Uskonnollisesti konservatiiviksi mieltää itsensä vain kahdeksan prosenttia vastaajista. Vakaumukselliseksi ateistiksi määrittelee itsensä noin viisi prosenttia suomalaisista.

Luottamus uskoon ja avoimuus henkisyttä kohtaan näkyvät vaihtoehtoisten uskomusten kannatuksessa. Vajaa viidesosa suomalaisista uskoo, että olemme lähestymässä kokonaan uutta aikakautta, jolloin henkiset arvot korostuvat ja aineelliset menettävät merkitystään. Näkemys on yleisempi naisten keskuudessa. Yli 45-vuotiaista naisista joka neljäs on tätä mieltä.”

Vuonna 2000 luterilaiseen kirkkoon kuului 85 % suomalaisista. Kirkon jäsenmäärä on ollut tasaisessa laskussa, ja vuoden 2007 lopussa siihen oli rekisteröitynyt 81,7 % suomalaisista.

Maailmanlaajuista tilastotietoa löytyi Wikipediasta. Seuraavassa tilastoa muutaman valtion uskonnottomien määrästä: Intia 6%, Iran 1%, Kiina 93%, Venäjä 48%, USA 15%, Saksa 32%, Ranska 27%, Irlanti 3%, Iso-Britannia 17%. Eurobarometrin 2005 mukaan ateisteja olisi ollut Suomessa 16%, Ruotsissa 23%, Italiassa 6% ja Puolassa 1%. Esim. uskonnottomuutta tilastoitaessa on tietojen oikeellisuus pitkälti riippuvainen siitä, tunnustaako tai sallii ko. valtio uskonnon harjoittamisen vai ei. Tilastot eivät näytä täysin oikeasti sitä, ovatko ko. valtion kansalaiset uskonnollisia, Jumalaa uskovia ihmisiä, vai ei. Yleisesti ottaen voi kuitenkin sanoa, että surullisen korkeita ovat luvut tämän päivän maailmassa.

Kansainvälisiä *Urantia-kirjan* lukijoiden välisiä tapaamisia järjestetään muutaman vuoden välein. Edellinen konferenssi järjestettiin Australiassa ja seuraava konferenssi järjestetään ensi keväänä 17.–21.4.2009 Espanjan aurinkorannikolla Malagassa. Ilmoittautumisaika tapahtumaan on 15.12.2008 mennessä. Ilmoittautuminen tapahtuu täyttämällä konferenssin viralliselta kotisivulta löytyvä ilmoittautumislomake ja lähettämällä se joko e-mailina tai postitse konferenssin espanjalaisille järjestäjille. Lähemmät tiedot konferenssista sekä ilmoittautumislomake löytyy osoitteesta www.urantia.es/uai2009. Myös itseltäni saa lisätietoa, ja yhdistyksemme kotisivulla www.urantia.fi on linkki konferenssin esittelysivulle. Käykään tutustumassa aiheeseen!

Hyvää alkusyksyä kaikille ja mukavia lukuhetkiä *Urantia-kirjan* parissa!

Raimo Ala-Hynnälä

Jeesuksen kehotukset ja valtuutukset Isän valtakunnan lähettiläille

Eija Seppänen-Bol otinski

Esitelmä 15.3.2008

Valtakunnan lähettiläitä ovat apostolit, 70 sanansaattajaa ja uskavaiset opetuslapset, joille on annettu kaksiosainen kehotus-valtuutus:

Saarnatkaa valtakunnan ilosanomaa ja vapautusta hengellisistä kahleista ja pelosta kärsiville.

Parantakaa sairaita ja hoivatkaa kärsiviä.

Siinä elämänvaiheessaan, kun Jeesus toimi opettajana ja parantajana, hän asetti apostolit virkaansa Isänsä valtakunnan lähettiläiksi ja myöhemmin vihki heidät omiksi edustajikseen antamalla heille juhlalliset valtuudet. *Urantia-kirjan* luvussa 140 virkaanasettajaisaarnassaan Jeesus sanoi heille:

"Lähetän teidät julistamaan vapahdusta hengellisesti kahleissa oleville, riemua niille, jotka ovat pelon orjuudessa, ja parantamaan sairaita taivaassa olevan Isäni tahdon mukaisesti." [1570:3]

Ja Jeesus kehotti ja velvoitti apostoleja noudattamaan opetuksia ja menettelytapoja, jotka heijastivat Jeesuksen omia ihanteita kuolevaisen elämästä. Vihki-kehotuksessaan apostoleille Jeesus antoi heille valtuudet mennä edustamaan häntä maailmaan. Jeesus sanoi:

"Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa valtakunnan ilosanomaa. Vapauttakaa hengellisissä kahleissa olevia, lohduttakaa sorrettuja ja hoivatkaa kärsiviä." [1584:1]

Jeesus korosti lisäksi, ettei tässä tehtävässä tule kokea pelkoa, koska hänen Totuuden Henkensä kulkee häntä edustavien edellä kaikkeen maailmaan.

Sivulla 1593 todetaan valtakunnan evankeliumin opettajien ainoana asiana olevan tuoda yksittäisen ihmisen tietoon, että Jumala on hänen Isänsä – johdattaa tämä yksilö tiedostamaan oma poikautensa ja sen jälkeen esitellä tämä sama ihminen Jumalalle hänen uskonpoikanaan. Sen jälkeen vasta on suositeltavaa käsitellä opinkappaletta Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta. Jeesus korosti myöskin, että hän oli tullut solmimaan ihmisiin henkilökohtaiset ja ikuiset suhteet, joiden tulisi iäti käydä kaikkien muiden ihmissuhteiden edellä. Jeesuksen ydinopetuksiin myös kuuluivat pelastuksen saavuttaminen uskon ja vain uskon kautta; vapauden saavuttaminen tunnistamalla vilpittömästi totuus.

Toimiessaan jo avoimesti elämänvaiheessaan Jumalan Poikana (luku 163), seitsemänkymmenen valtakunnan sanansaattajan virkaanasettamisessa ja vihkimisessä Jeesus kehotti heitä kulkemaan pareittain ja julistamaan:

"Rauha tämän talon väelle." [1800:5]

Jeesus sanoi heille:

"Kun kuljette ympäri julistamassa rauhaa maan päälle ja hyvää tahtoa ihmisten keskuuteen, muistakaa, että teidän on kamppailtava katkerien ja itsepetoksellisten vihamiesten kanssa –." [1801:0]

Jeesus kehotti heitä lisäksi missä hyvänsä saarnaamaan: "Taivaan valtakunta on lähellä" ja hoivamaan kaikkia, jotka olivat mahdollisesti joko mieleltään tai ruumiiltaan sairaita. Jeesus kehotti sanomaan niille, jotka suhtautuisivat julistukseen torjuvasti:

"Vaikka torjuttekin totuuden, se ei muuta sitä, että Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle." [1801:1]

Kun seitsemänkymmentä riemukkaina palasivat saarnamatkaltaan omaa menestystään ja sitä ihmetellen, miten hyvin sanoma vastaanotettiin, Jeesus sanoi:

"Mutta miksi olitte niin hämmästyneen hilpeitä? Ettekö odottaneet, että sanomme toisi esille voimallisuutensa, kun se esitettäisiin? Lähdittekö matkaan eväänänne niin vähäinen luottamus tähän evankeliumiin, että tulette takaisin sen voimallisuudesta yllättyneinä?" [1807:5]

Kuitenkin jatkaessaan puhettaan Jeesus varoitti heitä siitä, etteivät he sortuisi ylpeyden kavaluuteen ja hengelliseen ylpeyteen.

Jeesus kehotti myöskin parantamaan, hoivamaan ja lohduttamaan, mutta – – *parantamisihmeet eivät kuuluneet suunnitelmaan, jonka mukaan hän julisti valtakuntaa* [1633:6]. Jeesus totesi, ettei Isän valtakuntaa voisi rakentaa ihmetekojen ja fyysisen parantamisen varaan (s. 1635). Lähettäessään seitsemääkymmentä ensimmäiselle lähetysretkelle, Jeesus mm. korosti seuraavaa näkökulmaa:

Kun hoivaatte sairaita, älkää opettako odottamaan ihmisiä. [1804:7]

Valtakunnan ilosanoma lupaa pelastumista. *Urantia-kirjan* luvussa 5 sanotaan:

Kaikkien uskontojen antamaan opetukseen kuuluu Jumaluuden palvonta ja jokin oppi ihmisen pelastuksesta. [67:3]

Luvussa 101 todetaan:

Jeesuksen usko osoitti tien ihmisen pelastuksen lopullisuuteen – –, sillä se tarjosi:

Pelastuksen aineen kahleista, kun ihminen omakohtaisesti tajuaa olevansa Jumalan poika, Jumalan, joka on henki.

- 1. Pelastuksen järjen orjuudesta: ihmisen on määrä tietää totuus, ja totuus on hänet vapauttava.*
- 2. Pelastuksen hengellisestä sokeudesta; sen, että ihminen tajuaa kuolevaisten olevan veljiä, ja että hän on morontia-tietoinen universumin kaikkien olentojen veljeydestä; hengellisen todellisuuden löytymisen palvelun avulla ja hen-*

- kiarvojen hyvyden paljastumisen hoivaamisen kautta.
3. Pelastuksen minuuden epätäydellisyydestä universumin henkitasojen saavuttamisen kautta ja lopulta tapahtuvalta havonalaisen harmonian ja paratiisillisen täydellisyyden tiedostamisella.
 4. Pelastuksen minuudesta, vapahduksen itsensä tajuamisen rajoittuneisuuksista Korkeimman mielen kosmisten tasojen saavuttamisen kautta ja kaikkien muiden itsetajuisten olentojen saavutuksiin koordinoitumalla.
 5. Pelastuksen ajallisuudesta, ikuisen elämän saavuttamisen, mihin kuuluu päättymätön edistyminen Jumalan tuntemisessa ja Jumalan palvelemisessa.
 6. Pelastuksen finiittisyydestä, täydellistyneen ykseyden Jumaluuden kanssa Korkeimmassa ja Korkeimman kautta, minkä avulla luotu absoniittisuuteen kuuluvilla, finaliitin tasoa seuraavilla tasoilla yrittää Perimmäisen transsendentaalista löytämistä. [1112:4]

Tätä kutsutaan *Urantia-kirjassa* "seitsemänkertaiseksi pelastukseksi" (s. 1113). Tätä Jeesuksen uskon seitsemänkertaista pelastumista saarnattaessa on mielestäni tärkeää välttää liikaa monimutkaisuutta ja pidättäytyä hengelliseen yksinkertaisuuteen, joka tiivistyy siinä, että Jumala on Isä ja me olemme hänen hengellisiä lapsiaan.

Saarnaamisen lisäksi Jeesus kehotti parantamaan ja hoivaamaan. *Urantia-kirjassa* on aika tiivistetyssä muodossa kerrottu Jeesuksen parantajan työstä:

Minne tahansa hän meni, sairaa ja vaivaiset olivat häntä odottamassa. [1699:4]

Koskaan ei koko tämän universumin mihinkään maailmaan enää ilmesty kuolevaisen lihallisessa hahmossa olentoa, jossa samanaikaisesti ruumiillistuisivat kaikki luovan energian ominaisuudet yhdessä sellaisten hengellisten kykyjen kanssa, jotka menevät ajallisuuden ja useimpien muidenkin aineellisten rajoitusten tuolle puolen. [1699:5]

Ei milloinkaan ennen Jeesuksen maanpäälläoloa eikäs en jälkeen ole ollut mahdollista yhtä suoraan ja havainnollisesti saavuttaa kuolevaisten miesten ja naisten väkevään ja elävään uskoon liittyviä tuloksia. [1700:1]

– – tulisi – – tänään, jolloin hänen poissaolonsa estää mainitunlaiset aineelliset ilmentymät, pidättyä asettamasta minkäänlaista rajoitusta hänen hengellisen voimansa mahdolliselle osoitukselle. Vaikka Mestari aineellisenä olentona onkin poissa, hän on silti hengellisenä vaikutuksena läsnä ihmisten sydämessä. [1700:1]

Toisaalla *Urantia-kirjassa* kerrotaan seuraavaa:

Jos pysytte minussa ja jos sanani elävät teissä, kykenette esteettömään kanssakäymiseen kanssani, ja siinä tapauksessa elävä henkeni voi niin täyttää teidät, että voitte pyytää, mitä henkeni ikinä tahtoo, ja tehdä kaiken tämän täysin vakuutuneina siitä, että Isä suostuu pyyntöömme. [1945:4]

Sairaita hoivatessa voi siis hakea hengellistä lohtua ja hoivaa Mestarin hengellisestä vaikutuksesta ihmisten sydämessä, mutta paranemisihmeen odottamisen varaan ei hoivaa tule perustaa. On hyödyllistä käyttää materiaalisia keinoja ja menetelmiä sairaita hoivatessa ja lohduttaessa, mihin Jeesuskin kannusti.

Johanneksen apostolit olivat sairaita ja vaivattuja

hoitaessaan käyttäneet aina erityistä öljyä eli he voitelivat sairaa tietäntyyppisillä öljyillä rukoillessaan heidän paranemisensa puolesta. Jeesus ei suostunut sanomaan mielipidettä tästä käytännöstä ja Jeesuksen apostolit kieltäytyivät sitoutumasta tällaiseen käytäntöön (s. 1678). Esimerkiksi ortodoksisessa kristillisessä traditiossa on edelleenkin tällainen sairaanvoitelun eli öljynpyhityksen pyhä sakramentti, jossa öljyä pidetään Jumalan armon ja laupeuden vertauskuvana. Tämän sakramentin aikana pyydetään useaan kertaan osana paranemista:

"Armahda minua, Jumala, sinun suuresta armotasi; pyyhi pois minun syntini sinun suuresta laupeudestasi. Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdisti minut synnistäni – – pese minut, niin minä lunta valkeammaksi tulen. Pyyhi pois kaikki pahat tekoni, Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista sisässäni totuuden henki." (Psalmista 51)

Tämän sakramentin aikana myöskin vedotaan Jeesukseen seuraavasti:

"Sinä, totinen Jumala, olet tullut ihmiseksi ja olet ottanut luotusi muodon. Sinä olet sanonut: 'En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.' Sinä olet kadonneen lampaan etsijä ja löytäjä; sinä olet sanonut: 'Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.' Sinä et halveksinut syntistä naista, joka kyynelillään kasteli sinun jalkasi; sinä olet sanonut: 'Jos lankeat, niin nouse.' Ja sinä olet sanonut: 'Taivaassa on ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen.'"

Se, mikä on merkittävää tässä sakramentissa on se, että siinä pyydetään anteeksi syntejä, joita on tehty "tietäen", mutta myös "tietämättä" ja kaikkien "tahattomien ja tahallisten rikkomustemme anteeksiantoa".

Me tiedämme, että valtakunta-ajattelussa anteeksiantamisella ja anteeksisaamisella on tärkeä asema sekä valtakunnassa edistymisen että syväpsykologisessa mielessä myös usein "parantumisen" suhteen. *Urantia-kirjan* sivulla 1862 luetellaan neljä sisäisen vanhurskauden valtakunta-askelmaa:

1. Jumalan anteeksiantamus koetaan omakohtaisesti vain siinä laajuudessa kuin annetaan anteeksi kanssaihmisille.
2. Ihminen antaa tosissaan anteeksi kanssaihmisilleen vain, jos rakastaa heitä niin kuin itseään.
3. Saavuttaessaan tason kaksi ihminen saavuttaa korkeimman eettisen tason. ("Kultainen sääntö")
4. Moraalisesta käyttäytymisestä, todellisesta vanhurskaudesta eli oikeamielisyydestä tulee tällaisen rakkauden luonnollinen seuraus.

Kun teet pahaa jollekin ihmiselle, pyydä häneltä anteeksi, mutta muista, että tulee anteeksisaamisen jälkeen mennä rukouksessa myös sydämen alttarille ja tulee pyytää anteeksi myös Jumalalta! Muista myös, että tulee antaa lähimmäiselle, jota vastaan on loukannut, anteeksi se, että jokin tämän lähimmäisen käytöksessä tai teoissa on saattanut johtaa itsen tilantee-

seen, jossa oma rikkomus on syntynyt. Myös itselle saattaa olla vaikeaa antaa anteeksi.

Ortodoksisen tradition pappi **Kallistos Ware** kirjoittaa ytimekkäästi kirjassaan *Sisäinen valtakunta*:

”Monet menneiden tekojensa murehduttamat sanovat epätoivoisina: ’En voi antaa itselleni anteeksi.’ Tämä ajatus omasta kyvyttömyydestä antaa anteeksi saa heidät uskomaan, ettei Jumalakaan eivätkä toiset ihmiset voi antaa anteeksi. Tällaiset ihmiset eivät ole vielä todella katuneet, huolimatta tuskansa määrästä. He eivät ole saavuttaneet sitä ’suurta ymmärrystä’, joka on vakuuttunut rakkauden voitosta. He eivät ole vielä läpikäyneet mielenmuutosta, joka koostuu tunnustuksesta: minä kelpaan Jumalalle, ja se, mitä minulta pyydetään, on tämän hyväksymisen hyväksymistä. Tämä on katumuksen ydin.” ja ”Katumuksen kautta opimme, että Jumala on aivan todellisesti ’toivottomain toivo’.” (Basileios Suuren liturgiasta)

Se taivaan valtakunta, jota meidän tulee saarnata on *Urantia-kirjan* mukaan ”taivaallisen Isän tahto, joka ilmenee hallitsevana ja transsendenttina uskovan sydämessä” (s. 1866). Transsendentti-sana on käänös englanninkielisestä transcendent-sanasta ja se tarkoittaa: 1) ’ylivoimaista’ tai ’ihmeellistä’ (above or beyond what is expected or normal), 2) ’transkendenttista’ eli ’ylimaallista’ tai ’yliluonnollista’ ([of God] having existence outside the created world). *Urantia-kirjan* vierasperäisten ja uudissanojen luettelossa transsendenssi tarkoittaa tuntemamme finiittisen ajallisuuden ja avaruuden tuolle puolen menemistä ja ylittämistä. Tämä oli Jeesuksen ”korkea hengellinen käsitys” taivaan valtakunnasta.

Muita Jeesuksen käsityksiä valtakunnasta

Seuraavassa on käyty läpi IV osassa esiintyviä ajatuksia kronologisessa järjestyksessä.

Aineellisia motiiveja ei tule asettaa hengellisten sijalle opetettaessa ja julistettaessa valtakuntaa. Luvussa 152 Jeesus totesi:

”Ja näettekö nyt kaikki, että ilmeiden tekeminen ja aineellisten tunnustekojen suorittaminen eivät tuo sieluja hengelliseen valtakuntaan?” [1704:3]

Samoin Jeesus korosti, *etteivät viha ja kiivaus kuulu osana taivaan valtakunnan rakentumiseen ihmisten sydämessä* [1725:3].

Jeesus katsoi parhaaksi nimittää ihmisten välistä hengellistä veljesyhteisöä taivaan valtakunnaksi ja tämän veljesyhteisön henkipäämiestä taivaalliseksi Isäksi (s. 1855). Kaikista seuraajistaan Jeesus käytti luonnehdintaa ”ihmiskunnan palvelijat” ja ”valtakunnan evankeliumin sanansaattajat” (s. 1855).

Jumaluudesta puhuessaan Jeesus käytti kahta nimeä ”Isä” ja ”Jumala” (s. 1856). Ja puhuessaan Isästään Jumalana Jeesus käytti Jahve-sanasta sijasta monikollista Jumalaa (Kolminaisuutta) tarkoittavaa heprean kielen sanaa (s. 1856).

Jeesus hyväksyi Elohim-käsitteen ja kutsui tätä korkeinta olentoryhmää Jumalaksi. Jahve-käsitteen, rotukohtaisen ju-

maluuden, sijalle hän toi idean Jumalan isyydestä ja ihmisten maailmanlaajuisesta veljeydestä. Hän ylevöitti käsityksen Jahvesta yhden rodun jumalallistettuna Isänä ideaksi kaikkien ihmisten Isästä, yksittäisen uskovan jumalallisesta Isästä. Ja hän opetti lisäksi, että tämä universumien Jumala ja tämä kaikkien ihmisten Isä olivat yksi ja sama Paratiisin-Jumaluus.

Jeesus ei koskaan väittänyt olevansa Elohimin (Jumalan) lihallinen ilmentymä. Hän ei koskaan julistanut olevansa Elohimin (Jumalan) julkituonti maailmoille. Hän ei koskaan opettanut, että joka oli nähnyt hänet, oli nähnyt Elohimin (Jumalan). Mutta hän kylläkin julisti itsensä lihallishahmoiseksi Isän julkituonniksi, ja hän todella sanoi, että jokainen, joka oli nähnyt hänet, oli nähnyt Isän. Jumalallisen Pojan ominaisuudessa hän väitti edustavansa vain Isää. [1856:6–7]

Jeesus opetti taivaallisesta Isästä vain kaksi seikkaa: sen, että Jumala itsessään on henki, ja sen, että hän on Isä aina, kun on kysymys hänen suhteestaan luotuihinsa (s. 1857).

Jeesus piti myös saarnan taivaan valtakunnasta. Jeesuksen oma henkilökohtainen kokemus-käsitys oli ”taivaan valtakunta teidän sisimmässänne” (s. 1859).

Raamatussa sama kohta löytyy Luukkaan evankeliumista:

”Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: ’Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: ’Katso, täällä se on’, tahi: ’Tuolla’; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä’.” (Luuk. 17:20–21)

– – *apostoleilleen hän opetti aina, että valtakunta käsittelee sen, minkä ihminen henkilökohtaisesti kokee suhteessaan kanssaihmiisiinsä maan päällä ja Isään taivaassa. Valtakunnasta puhuessaan hänen loppusanansa kuuluivat aina: ”Valtakunta on teidän sisimmässänne.”* [1859:6]

Jeesuksen käsityksessä valtakunnasta oli lähtökohtana ja keskipisteenä Jumalan isyyden totuus ja ihmisen veljeyden tosiasia edelliseen totuuteen korreloituva (s. 1859). Tällainen opetus:

- vapauttaa eläimellisestä pelosta
- antaa uutta rohkeutta ja hengellistä voimaa
- antaa ikuisen elämän toivon
- johtaa luottamuksen ja lohdutuksen lisääntymiseen
- antoi uuden moraalisen ja eettisen normiston (mm. uudenlaisen ihmisyyhteiskunnan ihanteen)
- opetti hengellisen ylivertaisuutta aineelliseen nähden
- nosti hengellisten tulosten saavuttamisen elämän ainoaksi oikeaksi päämääräksi
- esitti ikuisuuden realiteetit palkintona vanhurskaasta ponnistelusta maan päällä
- toi esille ihmisen pelastumisen olevan ilmoitus kauaksi kantavasta jumalallisesta tarkoituksesta.

Jeesus ei yhdistänyt valtakuntaideaa siihen ideaan, että hän joskus vielä palaisi tähän maailmaan ta-

kaisin. Jumalan valtakunta oli Jeesuksen opetuksen mukaan yhtä kuin Jumalan tahto. Toinen idea Jeesukselle oli opettaa ja korvata valtakuntaidea käsitteellä taivaallisesta perheestä: taivaallinen Isä ja Jumalan vapautetut pojat kanssaihmistensä vapaaehtoisina palvelijoina Jumala Isää älyllisesti ja ylevästi palvoen (s. 1860).

Jeesus korosti valtakunnan olevan henkilökohtainen ja kasvava kokemus hengellisen elämisen realiteeteista. Jeesus jakoi käsittelyn seuraavasti:

1. Jumalan valtakunta tässä maailmassa: halu tehdä Jumalan tahto; epäitsekäs rakkaus ja kohentunut etiikka ja moraalit.
2. Jumalan valtakunta taivaassa: uskovien päämäärä (Jumalan rakastaminen, Jumalan tahdon noudattaminen).

Jo edellä käsittelemillämme uskolla ja anteeksiantolla oli tärkeä osa Jeesuksen opetuksessa.

Antaessasi anteeksi – luot sillä keinoin omaan sieluusi kyvyn ottaa vastaan se realiteetti, että Jumalan anteeksiantamus kohdistuu omiin rikkomuksiisi. [1861:5]

Uskon osatekijöinä Jeesus opetti luottamusta, vilpittömyyttä ja totuudennälkää. Muita nimityksiä, joita Jeesus käytti taivaan valtakunnasta:

- elämän valtakunta
- Jumalan valtakunta teidän sisimmässänne
- perheyhteisyys Jumala Isän kanssa
- Jumalan perhe
- Isän tahto
- Jumalan ystävät (esimerkiksi *Urantia-kirjassa* Jeesus sanoi: *Valtakunnan evankeliumia saarnatessanne opettatte yksinkertaisesti vain ystävyyttä Jumalan kanssa.* [1766:5])
- uskovien yhteisö
- ihmisten veljeskunta
- Isän katras
- Jumalan lapset
- uskollisten yhteisö
- Isän palvelu
- Jumalan vapautetut pojat.

Apostoli Johannes puhui ”ikuisesta elämästä”.

Urantia-kirjan sivuilla 1862–1863 tuodaan esille seuraavat tärkeät seikat:

1. Jeesus toi esille viisi valtakunnan vaihetta:
 - hengellinen yksilön kokemus kumppanuudesta Jumala isän kanssa
 - evankeliumiin uskovien laajeneva veljeskunta; moraalit, etiikka ja sosiaaliset aspektit
 - Jumalan valtakunta ihmistä korkeammalla tasolla maan päällä ja taivaassa (näkyvätöiden hengellisten olentojen yhteisö)
 - Jumalan tahdon ilmaantuminen uuden yhteiskuntajärjestyksen myötä – ihmisen seuraava aikakausi valon ja elämän aikakausi maan päällä.

2. Valtakunnan evankeliumin tärkeimmät piirteet:

- yksilö ensisijainen
- tahto ratkaisevana tekijänä
- hengellinen kumppanuus Jumala Isän kanssa
- ihmisten rakastava palveleminen – ihmisen persoonallisuudessa ilmenevä hengellisen transsendenssi aineelliseen nähden.

Jeesukselle valtakunta oli niiden yksilöiden summa, jotka olivat tunnustaneet uskonsa Jumalan isyyteen ja sen myötä julistaneet omistautuvansa täydestä sydämestään Jumalan tahdon täyttämiseen niin, että heistä näin tuli ihmisten välisen hengellisen veljesyhteisön jäseniä (s. 1865).

Muuta valtakunnasta sanottua

Urantia-kirjassa kerrotaan, että valtakunnassa on salaperäisiä voimia ja etuoikeuksia, jotka ovat käytävissä ja koettavissa vain Jeesuksen ja hänen hengellisten uskovaisveljiensä välillä (s. 1866).

Jeesus kertoi, että jos haluaa olla suuri valtakunnassa, tulee olla palvelija ja hoivaaja veljilleen (s. 1868).

Tulee saarnata Isän tuntemaa rakkautta ihmisten lapsia kohtaan, monet näkevät valon ja uskon kautta astuvat valtakuntaan (s. 1905). (Kirjoittajan huomio: ”valon näkeminen” ei ole pelkkä kirjallinen kielikuva vaan usein osana koettua uskonnollista kokemusta.)

Jumala on antanut kaikille ihmisille ja kaikille aikakausille lahjan: ilmoituksen taivaassa olevan Isän rakkaudesta kaikkia maan päällä olevia luotujaan kohtaan (”ihmisille Jumalasta annettu ilmoitus”) (s. 1906).

Jumalan totuuden paljastus – ihmisessä ilmoitettu Jumala ja Jumalan luokse korotettu ihminen (s. 1906). (Kirjoittajan huomio: Jeesus ja me hänen veljiinään ja siskoinaan.)

Vaikka tulee kunnioittaa vallanpitäjiä ja arvostaa opettajiansa, ei tule kutsua ketään ihmistä hengellisessä mielessä Isäksi, sillä on vain yksi Isä, Jumala (s. 1907).

Valtakunnassa ei tule pyrkiä veljiensä herraksi, pitää olla kaikkien palvelija. Päivittäisessä elämässä tulee tavoitella Jumalan kunniaa, ei omaa kunniaa (s. 1907).

Oma tahto tulee järkeä käyttäen alistaa taivaassa olevan Isän tahdolle (s. 1907). Eli *Urantia-kirjan* sanoin:

”Minun tahtoni on, että Sinun tahtosi tapahtuu.” [1303:1]

Luvussa 174 Jeesus sanoi:

”Joka itsekkäästi rakastaa elämäänsä, on vaarassa menettää sen; mutta joka on valmis antamaan henkensä minun puolestani ja evankeliumin puolesta, hänen osanaan on entistä yltäkylläisempi elämä maan päällä ja taivaassa, iankaikkisen elämä. Jos tahdotte tosissanne seurata minua, vielä senkin jälkeen kun olen mennyt Isäni tykö, silloin teistä tulee minun opetuslapsiani ja kanssakuolevaistenne vilpittömiä palvelijoi-

ta.” [1903:5]

(Tämän Jeesus sanoi tilanteessa, jossa hän oli menossa Jerusalemiin, missä tiesi kuolevansa.)

Luvussa 176 luetellaan useita tärkeitä lisänäkökohtia valtakunnasta:

- yhteys valtakuntaan on hengellinen ja yksilökohmainen: ” – se on kokonaan asia, joka kuuluu henkilökohtaiseen kokemukseesi hengessä sen uskon oivalluksen kautta, että olet Jumalan poika.” [1916:2]
- valtakunnanrakentajien ei pidä hätääntyä ajallisuuden kuuluvista mullistuksista tai järkyttyä maan päälle kuuluvista luonnononnettomuuksista: ”Mitä te, jotka uskotte tähän valtakunnan evankeliumiin, sellaisesta piittäisitte, vaikka kansakunnat kukistuvat, vaikka aikakausi päättyy tai kaikki näkyvä sortuu – –?” [1916:2]
- eloonjäämisusko on elävää uskoa, joka tuo esille jumalallisen hengen hedelmiä
- kasvu armossa ja totuuden tietämisessä ja omistautuminen palvelijatovereiden epäitsekkyäseen palvelemiseen (jatkossa ikuisen palvelemiseen)
- ”Tehkää uskollisuutta osoittaen, mikä on tehtäväksenne annettu – –” [1917:2]
- totuus on elävää, Totuuden Henki johdattaa
- ei sallita hengellistä saamattomuutta (mm. talenttivertaus: *Millainen haltuunne uskottu totuus on, sen mukaan vaatii totuuden Mestari tilityksen.* [1918:1])
- hengen hedelmät tulevat julki *alati laajenevassa ihmisten palvelemisessa ja Jumalan palvomisessa* – – [1918:2]
- kaikkien valon lasten on määrä nähdä Jeesus ja seisoa tämän universumimme täysivaltaisen hallitsijan edessä omakohtaisen universumikasvunsa kuluessa viimeistään Neadonin saavuttamisen aikana.

Jeesus sanoi seuraajilleen:

”Niiden tukeen, jotka tuntevat evankeliumin vain mieleensä ja jotka eivät sitä ole kokeneet sydämessään, ei voi luottaa, kun oikea vaivan aika koittaa.” [1927:3]

Jeesus esittää puheessaan vastuut ja velvoitteet taivaan valtakunnan pojille:

Uskon valaisemina ja hengen vapauttamina taivaan valtakunnan poikina teillä on kannettavananne kaksinkertainen vastuu – velvollisuus ihmistä ja velvollisuus Jumalaa kohtaan – samalla kun vapaaehtoisesti omaksutte kolmannen ja pyhän velvoitteen: Jumalaa tuntevien uskovien muodostaman veljeskunnan palvelemisen. [1930:2]

Erittäin merkittävää oli se, että Jeesus sanoi:

Valtakunnan evankeliumiin kätkeytyy voimallinen Totuuden Henki – –. [1930:3]

Jeesus sanoo, että humanitaariset ponnistukset eivät saa astua evankeliuminjulistuksen sijalle (tässä kohden Jeesus sanoo, että valtakunnan evankeliumi on julistus siitä, että – – *korkeimpana on halu täyttää Isän tahto, mihin liittyy ylin ilo siitä, että oivaltaa uskon kautta olevansa Jumalan poika* – – [1931:2]).

Jeesus korostaa myös luonteenpiirteistä urheutta, väkevyyttä ja tarmokkuutta valtakunnan evankeliumia julistettaessa *maailman ääriin saakka* [1931:5].

Jeesus korosti myöskin evankeliumin etsivän aina uuden ilmenemismuodon ja sopeutumisen aina seuraavan sukupolven erityisiin tarpeisiin ja olosuhteisiin. Ei tarvitse hyökätä vanhoja menettelytapoja vastaan, vaan on *määrä taitavasti sotkea uuden totuuden hapate vanhojen uskomusten sekaan* [1932:1]. Toisaalta totuutta voi myös ”kiivaasti puolustaa”.

Jeesus puhui ”suuruuden salaisuudesta hengellisessä valtakunnassa” – *Joka haluaisi olla joukossamme suuri, tulkoon hänestä nuorimpien kaltainen; joka taas haluaisi olla päällikkö, tulkoon palvelijan kaltaiseksi.* [1940:1]

Jeesus asetti muistoehtoollisen, muistosakramentin, jossa – – *Mestari on todellisesti läsnä. Muistoehtoollinen on uskovan symbolinen kohtaaminen Mikaelin kanssa.* – – *Poika on aktuaalisesti läsnä, ja hänen henkensä seurustelee hänen Isästään ihmisen sisimmässä olevan osasen kanssa.* [1942:5] Sisältönä oli: viinimalja – Totuuden Hengen vuodattamisesta ja vaikutuksista; leipä – Isän sana sellaisena kuin se paljastuu Pojassa.

Se on sen uuden dispensaation, tuomiokauden, symboli, – – *jonka kuluessa orjuutettu yksilö nousee seremoniallisuuden ja itsekkyyden kahleista elävän Jumalan vapautettujen uskonpoikien veljesyhteisön ja toveruuden hengelliseen iloon.* [1942:1]

”Ja niin usein kuin te tämän teette, tehkää se minun muistokseni. Ja minua muistellessanne muistelkaa ensin lihalista elämäni – – ja nähkää sitten uskon keinoin, että te kaikki joskus nautitte ehtoollista kanssani Isän ikuisessa valtakunnassa.” [1943:2]

Mikäli mielit jakaa Mestarin riemun, sinun on jaettava hänen rakkautensa. Ja hänen rakkautensa jakaminen merkitsee, että olet jakanut hänen palveluksensa. [1945:2]

”Kun olen poistunut luotanne, älkää lannistuko maailman vihamielisyydestä. – – Jos maailma sattuukin vihaamaan teitä, teidän tulisi muistaa, että se vihasi minua, jo ennen kuin se vihasi teitä. – – Olen valikoinut teidät tästä maailmasta, jotta edustaisitte toisen maailman henkeä tälle samalle maailmalle, josta teidät on valittu. – – Jos minun sanani loukkaavat epäuskoisia, samoin tulevat teidänkin sananne loukkaamaan jumalattomia.” [1946:6]

”Kaikki, jotka löytävät Isän, löytävät ensin minut.” [1947:6]

Totuuden Hengen voimalla *kaikista valon lapsista tehdään yksi, ja he tuntevat vetoa toisiaan kohtaan* [1949:1].

Totuuden Henki: hän on vakuuttuneisuus totuudesta ”todellisilla hengen tasoilla”. Kun sivulla 1949 kerrotaan Totuuden Hengestä, siellä viitataan kosmiseen mieleen ja viisaudenauttajaan eli seitsemänten mielenauttajahenkeen, jotka mahdollistavat ”universumitietoisuuden yliaineellisilla tasoilla” tapahtuvan totuuden aktivoitumisen sielullisilla tasoilla.

Erotellaan ”ylevöitynyt tieto” eli ”kuolleet viisauden tasot” ja jumalallisen tuloksiinpääsyn elävän totuuden tasot. Erotellaan myös korkeasti eettinen käyttäytyminen, jota Totuuden Hengen tulisi valaista sen sijaan, että tulkitaan asioita kirjaimellisesti (esimerkkinä kultainen sääntö).

Kultaisen säännön todellinen merkitys on Totuuden Hengen kautta tulkittuna se, että hengen johdatamien kuolevaisten tulisi rakastaa kanssaihmissiään niin kuin Jeesus meitä kaikkia rakasti.

Jumalallinen totuus on elävän joustavaa ja kosmisesti sopeutuvaa Jumalan jokaisen pojan yksilökohtaisiin edellytyksiin ja kapasiteettiin nähden (s. 1950).

Luvussa 180 käsitellään vanhan ja uuden uskonnon välillä vallitsevaa eroa:

Vanha uskonto opetti itsensä uhraamista, uusi uskonto opettaa vain itsensä unohtamista – –. Vanhan uskonnon motiivina oli pelkotietoisuus; uutta valtakuntaevankeliumia hallitsee totuusvakaumus, ikuisen ja universaalisen totuuden henki. Eikä mikään – – voi korvata sitä, jos valtakuntaan uskovien elämäkokemuksesta puuttuu – – luontainen spontaani, avokätinen ja vilpiton ystävällisyys – – aito myötätunto kanssaihmissiään kohtaan. [1951:1]

(Traditio ja seremoniajärjestelmä eivät voi näitä korvata.)

Jeesus kertoo jäähyväispuheessaan seuraavan näkökohdan:

”Vaikka tämä valtakunnan evankeliumi tuokin aina yksittäisen uskovien sielulle suuren rauhan, se ei kuitenkaan tuo rauhaa maan päälle, ennen kuin ihminen on halukas täydestä sydäimestään uskomaan opetukseni ja omaksumaan käytännökseen Isän tahdon täyttämisen ja pitämisen sitä kuolevaisena elämänsä elämän päätarkoituksena.” [1951:2]

Totuuden Hengestä opetuslapsille jäähyväispuheessaan kertoessaan Jeesus antaa uusia määritteitä tälle hengelle: henkiopettaja, joka elää sielussa (s. 1951). Lisäksi hän sanoi:

”Tämä henki – – ilmoittaa teille sen, minkä Isä on paljastanut Pojalle, ja hän näyttää teille jopa asioita, jotka kuuluvat tulevaisuuteen.” [1951:5]

Jeesus sanoi:

”Ihmisen Pojasta tulee hengellinen ruumiillistuma kaikkien todellisten uskovien sielussa.” [1953:3]

”– – jokainen, joka hänet tosiaankin ottaa vastaan, tulee valaistuksi, puhdistetuksi ja lohdutetuksi. Ja tästä Totuuden Hengestä tulee heissä elävän veden lähde, joka kumpuaa ikuisen elämään.” [1954:1]

Rauha, jonka Mikael antaa lapsilleen maan päällä, on se sama rauha, joka täytti hänen oman sielunsa, kun hän itse eli kuolevaisen elämää lihallisessa hahmossa ja tässä samassa maailmassa. [1954:5]

Viimeisissä kehotuksissaan apostoleilleen Jeesus lohdutti heitä:

”Älkää kauhistuko, ettette käsitä evankeliumin täyttämistä. Olette vain finiittisiä, kuolevaisia ihmisiä, ja mitä

olen opettanut teille, on infiniittistä, jumalallista ja ikuis-ta. – – teillä on edessänne ikuiset ajat jatkaaksemme aste asteelta tapahtuvaa sen kokemuksen tavoittamista, että teistä tulee täydellisiä niin kuin Isänne Paratiisissa on täydellinen.” [1961:4]

Viimeisessä yhteiskokouksessa apostolien kanssa Jeesus myös osittain palaa kehotuksiin ja valtuutuksiin Isän valtakunnan lähettäjille. Jeesus sanoi:

”Isä, rukoilemalla rukoilen näiden valittujen miesten puolesta. Enkä rukoile heidän puolestaan niin kuin rukoilisin maailman puolesta, vaan niin kuin rukoilen niiden puolesta, jotka olen valinnut maailmasta edustamaan itseäni maailmalle, sitten kun olen palannut työsi pariin – –.” [1964:1]

”Minun on jätettävä nämä miehet tänne edustamaan meitä ja valtakuntaamme ihmisten keskuudessa.” [1964:1]

”Ja samalla tavoin kuin sinä lähetit minut tähän maailmaan, samalla tavoin olen minä kohta lähettävä nämä miehet maailmaan.” [1964:2]

”Tämä maailma tuntee sinua, vanhurskas Isä, varsin vähän, mutta minä tunnen sinut ja olen tehnyt sinua tunnetuksi näiden uskovien keskuudessa, ja he tekevät nimesi tunnetuksi muiden sukupolvien keskuudessa.” [1965:0]

Myöhemmin luvussa 186 vakuutetaan:

Ilosanoman evankeliumi, joka kertoo kuolevaisen ihmisen voivan uskon kautta tulla henkitietoiseksi siitä, että hän on Jumalan poika, ei ole riippuvainen Jeesuksen kuolemasta. – – Mestarin kuolema on tuonut tähän valtakunnan evankeliumiin suunnattomasti valaistusta, mutta hänen elämänsä on tuonut sitä vieläkin enemmän. [2002:5]

Kappaleessa ”Ristinkuoleman merkitys” todetaan, että Jeesus opetti, että kanssaihminen palveleminen on korkein käsitys henkiuskovien veljeydestä. Jumalan isyyteen uskovien tulisi suhtautua pelastumiseen itsestäänselvyytenä. [2017:4]

Ihmisen pelastuminen on todellista, sillä se perustuu kahden realiteettiin, – – ja nämä kaksi realiteettia ovat Jumalan isyyden tosiasia ja siihen liittyvä totuus: ihmisten välinen veljyys. – – teille ”annetaan velkanne anteeksi, niin kuin tekin annatte anteeksi velallisillenne.” [2017:8]

Urantia-kirjassa kannatetaan ajatusta Jeesuksesta pelastajana. (Muistakaa tässä ”seitsenkertainen pelastus”, jonka Jeesuksen usko tarjoaa.) *Urantia-kirjassa* ei kannateta ajatusta Jeesuksesta ”uhrin antajana, lunastajana tai sovittajana”, koska *Urantia-kirjan* mukaan ”sovitus- ja uhriajatukseen pohjautuvan pelastumiskäsityksen juuret ja perusta ovat itsekkyydessä” (s. 2017). Toisaalta:

Pelastuksesta on täysin paikallaan puhua lunastuksena, jos sillä tarkoitetaan tätä ikuista tervehtymistä. [2018:1]

Urantia-kirjan mukaan risti on pyhä symboli siitä, miten hyvät lahjoittautuvat pahoille, ja miten he samalla pelastavat nämä juuri tämän rakkaudesta johtuvan uhrautuvuuden avulla [2019:2].

Jeesuksen kehotukset ja valtuutukset apostoleille ja muille Isän valtakunnan lähettiläille kuolleistanousun jälkeen

Ensinnäkin *Urantia-kirjassa* vakuutetaan seuraavaa:

Koko tämä Jeesuksessa luontaisesti piilevä voima – elämän saama – joka antoi hänelle kyvyn nousta kuolleista, on se sama ikuisen elämän lahja, jonka hän antaa valtakuntaan uskoville ja joka tälläkin hetkellä tekee varmaksi heidän nousunsa luonnollisen kuoleman kahleista. [2029:2]

Luja usko Jeesuksen kuolleistanousuun oli alkuaikojen evankeliuminopetuksen kaikkien haarautumien peruspiirre. Jerusalemissa, Aleksandriassa, Antiokiassa ja Filadelfiassa kaikille evankeliuminopettajille oli yhteistä tämä ehdoton usko Mestarin kuolleistanousuun. [2029:4]

Daavid Sebedeuksen 26 viestinviejää lähtivät viemään hänen pyynnöstään seuraavaa viestiä:

”Jeesus on noussut kuolleista; hauta on tyhjä.” [2030:4]

Seuraavassa koottuna Jeesuksen morontiahahmoisena tekemiä ilmoituksia.

Betaniassa:

”– tulkaa kaikki Totuuden Hengen veljesyhteisöön Isän valtakunnassa.” [2032:4]

Naisille:

”Rauha teille. Valtakunnan veljesyhteisössä ei ole juutalaista eikä pakanaa, ei rikasta eikä köyhää, ei vapaata eikä orjaa, ei miestä eikä naista. Myös teidät kutsutaan levittämään hyvää sanomaa ihmiskunnan vapaudesta sen evankeliumin kautta, että ihmiset ovat taivaan valtakunnassa Jumalan poikia. Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa tätä evankeliumia ja vahvistakaa uskovien uskoa siihen. Ja kun te näin teette, älkää unohtako hoivata sairaita ja vahvistaa niitä, joiden rohkeus pottää ja joita pelko kalvaa. Ja olen aina kanssanne, hamaan maailman ääriin asti.” [2033:1]

Kreikkalaisille uskoville:

”– olette kaikki veljiä – Jumalan poikia. Menkää siis kaikkeen maailmaan ja julistakaa tätä pelastuksen evankeliumia, sellaisena kuin olette sen valtakunnan lähettiläiltä saaneet, ja olen kanssanne Isän uskon- ja totuudenpoikien veljeskunnassa.” [2034:0]

Cleopakselle ja Jaakobille Emmauksen tiellä:

”Ettekö muista tämän Jeesuksen aina opettaneen, ettei hänen valtakuntansa ole tästä maailmasta ja että kaikkien ihmisten tulisi siksi, että he ovat Jumalan poikia, löytää vapauden ja vapaus siitä ilosta, että he kuuluvat jäseninä rakastavaa palvelua suorittavaan veljeskuntaan tässä uudessa valtakunnassa, joka perustuu Isän tuntemaan rakkauden totuuteen? Ettekö muista, miten tämä Ihmisen Poika sairaita ja vaivaisia hoivaten ja niitä, jotka olivat pelon vallassa ja pahuuden orjuudessa, vapauttaen julisti Jumalan pelastusta kaikille ihmisille.” [2035:1]

Sivulla 2035 Jeesus jatkaa tässä julistetun yksityiskohtaisempaa analysointia tavalla, joka tekee tämän julistuksen yhdeksi kauneimmista samantyylisten ju-

listusten sarjassa!

Ilmestyessään morontiahahmossa Filadelfiassa Jeesus sanoi:

”Tiedätte kaikki, että meillä on taivaassa yksi Isä ja että on vain yksi valtakunnan evankeliumi – hyvä sanoma ikuisen elämän lahjasta, jonka ihmiset saavat uskon kautta. Iloitesanne uskollisuudestanne evankeliumia kohtaan rukoilkaa totuuden Isää vuodattamaan sydämeenne uuden ja suuremman rakkauden veljiänne kohtaan. Teidän tulee rakastaa kaikkia ihmisiä, niin kuin minä olen teitä rakastanut; teidän tulee palvella kaikkia ihmisiä, niin kuin minä olen teitä palvellut.” [2041:6]

”Menkää siis kaikkeen maailmaan ja julistakaa kaikille kansoille ja roduille tätä evankeliumia Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä ja osoittakaa viisautta valitessanne menetelmiä, joilla esitätte hyvän sanoman ihmiskunnan eri roduille ja kansanheimoille.” [2042:1]

Toisessa morontiailmestymisessään apostoleille hän toisti vielä kerran valtuutuksen mennä kaikkeen maailmaan ja julistaa valtakunnan evankeliumia.

”Lähetän teidät matkaan, ei rakastamaan ihmisten sie-lua, vaan mieluumminkin rakastamaan ihmisiä. Teidän on määrä paitsi julistaa taivaan iloja myös tuoda päivittäisessä kokemuksessanne esille näitä jumalallisen elämän henkirealiteetteja – –” [2043:1]

”– minä edellytän opetuslapsiltani, että he elävät elämänsä, ja vielä että he elävät sitä lihallishahmoisia veljiään rakkaudella palvellen.” [2043:1]

Samoin ilmestyessään morontiahahmossa Aleksandriassa Rodanille ja 80:lle uskovalle Jeesus korosti ihmiskunnan palvelemista niin, että sitä kautta tapahtuisi Totuuden Hengen seuraaminen. Jeesus kehotti:

”Menkää siis kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa tätä evankeliumia – –” [2044:4]

Apostolien kanssa kaksittain käydyissä keskusteluissa morontiahahmoisena Jeesus antoi kullekin ohjeita (Hän kehotti Johannesta hylkäämään suvaitsemattomuutensa.)

Apostoli Pietarille:

”Julista evankeliumia ilman pelkoa tai suosimista; muista aina, että Jumala ei katso henkilöön.” [2047:6]

”Ole katraalleni hyvä ja oikea paimen.” [2047:7]

Apostoli Andreakselle:

”– luota – – Pietariin. – – ole – – veljeni Jaakobin harkitseva ja viisas neuvonantaja – –” [2048:3]

Apostoli Jaakobille:

”Rukoile hengen tyyneyttä ja viljele kärsivällisyyttä.” [2048:4]

Apostoli Tuomakselle:

”– palvele lihallishahmoisia veljiäni, niin kuin minä olen sinua palvellut.” [2048:5]

(Hän kehotti Tuomasta lakkaamaan epäilemästä ja uskomaan Jumalaan niin kuin lapsi, mutta – – *älä enää*

toimi yhtä lapsellisesti.” [2048:5])

Apostoli Natanaelille:

”Palvele kansaihmiäsi, kuten minä olen sinua palvelut.” [2049:1]

(Jeesus kehotti Natanaelia vähentämään arvostelevuuttaan.)

Apostoli Filippukselle:

” – mene – – ei-juutalaisten maihin ja julista tätä evankeliumia.” [1949:2]

(Jeesus kehotti Filippusta vähentämään pelkoaan ihmisiä kohtaan ja vähemmän touhuamaan rahan ja tavarain parissa.)

Apostoli Matteukselle:

” – lähde opettamaan kaikille kansoille tätä valtakunnan evankeliumia.” [1949:3]

Apostoleille Jaakobille ja Juudakselle eli Alfeuksen kaksosille:

”Tehkää tästä lähtien siis työnne niin kuin tekisitte sitä Jumalalle.” [1949:4]

(Apostoli Simon Selootti ei ollut tässä tilaisuudessa heidän seurassaan.)

Virkaanasettajaisvuorella Jeesus morontiaaviikki uudelleen 11 apostolia ”heidän aikaisempiin lähettiin sitoumuksiinsa” (s. 2050).

Luvussa 192 kerrotaan myös siitä, kuinka valtakunnan evankeliumi – Jumalan isyys ja ihmisten veljeyys – alkoi askel askeleelta muuttua julistukseksi Jeesuksen kuolleistanoususta (etenkin Pietari ja naisuskovat lähtivät tälle tielle; Natanael vastusti tätä muutosta).

Mestarin hyvää tarkoittavat edustajat panivat siis alulle sen salakavalan tapahtumakulun, joka merkitsi Jeesuksen uskonnon asteittaista ja vääjäämätöntä muuttumista uudeksi ja muunnelluksi Jeesuksesta kertovan uskonnon muodoksi. [1951:5]

(Jeesuksen viidennentoista morontiailmestymisen jälkeen.)

Kuudennessatoista morontiailmestymisessään Nikodeemuksen pihamaalla 11:lle apostolille, naisten ryhmälle ja 50:lle muulle eturivin opetuslapselle Jeesus muistutti:

” – tehtävänänne on julistaa valtakunnan evankeliumia ihmisten keskuudessa, eli sitä, että Jumalan isyys on todellista ja ihmisen asema Jumalan poikana on totta. Olkoon se, mitä julistatte, hyvän sanoman koko totuus eikä vain jokin pelastavan evankeliumin osa. Kuolleistanousun kokemukseni ei muuta sanomaanne. Valtakunnan evankeliumin pelastava totuus on edelleenkin se, että ihminen on uskon kautta Jumalan poika. Teidän on määrä lähteä julistamaan Jumalan rakautta ja ihmisen palvelemista. Maailman eniten kaipaama tieto on se, että ihmiset ovat Jumalan poikia ja että he uskon kautta voivat tosiasiallisesti käsittää tämän jalontavan totuuden ja sen joka päivä kokea. – – Valtakunnan evankeliumissa on kysymys Isän rakastamisesta ja hänen maan päällä olevien lastensa palvelemisesta.” [2052:4]

Sitten kerrotaan, kuinka Mestari ilmestyi Naldalle ja 70:lle samarialaisuskovalle ja myöskin kehotti:

”Valtakunnan evankeliumi on opettanut teille, että

kaikki ihmiset ovat Jumalan poikia. Ja tämä hyvä sanoma taivaallisen Isän tuntemasta rakkaudesta maisia lapsiaan kohtaan pitää viedä kaikkeen maailmaan. – – Mikä sielunne pelastaa, on nimenomaan uskonne. – – Se, että hyväksytte opin Jumalan isyydestä, merkitsee samalla, että hyväksytte auiliisti siihen liittyvän totuuden ihmisen veljeydestä.” [2053:4]

Jeesus ilmestyi kahdeksannentoista kerran Tyyrossa Foinikiassa ja sanoi mm. uskoville:

”Se tosiasia, että kuolleet nousevat kuolleista, ei ole valtakunnan evankeliumi.”

” – lähetän teidät joka taholle julistamaan tätä poikauteen kuuluvaa pelastusta.”

” – jotka ovat syntyneet hengestä, alkavat välittömästi tuottaa hengen hedelmiä – –.”

” – rakastava palveleminen, epäitsekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpiton rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyyys ja pysyvä rauha.” [2054:3]

Taivaaseenastuessaan, mikä oli Mestarin viimeinen morontiailmestyminen Urantialla (hän ilmestyi 11:lle apostolilleen), hän edelleenkin kehotti:

”Pakottakaa sielut elämäne tuottamien hengen hedelmien avulla uskomaan se totuus, että ihminen on Jumalan poika ja että kaikki ihmiset ovat veljiä.” [2057:4]

Totuuden Hengen lahjoittamisen jälkeen tapahtui seuraavaa:

Valtakunnan evankeliumin sisältönä on Jumalan isyyden tosiasia ynnä sen seurauksena oleva totuus ihmisten poikausveljeydestä. Tuon päivän jäljiltä kehittyneen kristinuskon sisältönä on se tosiasia, että Jumala on Herran Jeesuksen Kristuksen Isä, samoin kuin kokemus uskovan kumppanuudesta ylösnousseen ja kunnialla kruunatun Kristuksen kanssa. [2059:4]

– – nämä ihmiset päätyivätkin saarnaamaan uutta evankeliumia Jeesuksesta sen sijaan, että he olisivat julistaneet entistä sanomaa Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä. [2059:7]

Mitä meidän nyt tulisi tehdä?

– – hän lähettää tilalleen Totuuden Henkensä, jonka on määrä elää ihmisessä ja esittää kullekin uudelle sukupolvelle Jeesuksen sanoma uudelleen, jotta jokaisella maan kamaralla ilmestyvällä uudella kuolevaisten ryhmällä olisi uusi ja ajanmukainen evankeliumin versio, juuri senlaatuinen omakohtaisen valaistumisen ja ryhmäkohtaisen opastuksen lähde, että se osoittautuu tulokselliseksi ratkaisuksi ihmisen alati uusiin ja moninlaisiin hengellisiin vaikeuksiin. [2060:6]

Mikä on tällä hetkellä ajankohtainen ”evankeliumin versio” ratkaisuna hengellisiin vaikeuksiin? Luvussa 195 kuvataan aika tutun tuntuista tilannetta:

Läntinen sivilisaatio oli tuohon aikaan älyllistä, sotaan kyllästynyttä ja kaikkia olemassa olevia uskontoja ja universumifilosofioita kohtaan läpikotaisen skeptistä. – – kaikkine saavutuksineenkaan niillä ei ollut mitään sielun tyydytykseksi koituvaa uskontoa. Niiden hengelliset kaipaukset olivat yhä tyydyttämättä. [2069:2]

Eli tämä kuvaus koskee aikaa, jolloin kompromisseilla

varustettu kristinusko alkoi valloittaa läntistä maailmaa.

Se ei ollut sellainen yksinkertainen hengellinen vetoamus, jollaisen Jeesus oli esittänyt ihmisten sielulle – –. [2069:3]

Myöhemmin vakuutetaan seuraavaa:

Vain ajattelemattomat ihmiset joutuvat paniikkiin epäillessään ihmisrodun hengellisten varojen riittävyttä. Kun materialistis-maailmallinen paniikki on ohitse, tullaan huomaamaan, ettei Jeesuksen uskonto ole vararikossa. [2076:6]

Sitten esitetään nykyajan suurin sielun hengellisen kokemuksen turmelija – sekularismi.

Kahdennäkymmenennen vuosisadan sekularismi tuntuu vahvistavan, ettei ihminen tarvitse Jumalaa. Mutta varokaa! Tämä ihmiskunnasta esitetty jumalaton filosofia tulee johtamaan vain levottomuuksiin, vihamielisyyteen, epätoivoon, so-taan ja maailmanlaajuiseen katastrofiin. [2081:5]

Sen lisäksi esitetään, että Jeesuksen uskonnon uudet opettajat *omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudelleenvirittämiseen* [2082:9].

Nykyajan kulttuurille on annettava hengellinen kaste esittämällä sille uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä, ja sitä on valaistava uudella ymmärryksellä hänen ikuisen pelastuksen evankeliumistaan. [2084:1]

Ihmisiä kutsutaan – – *yritykseen uuden ja perin pohjin muotoaan muuttaneen ihmisyyteiskunnan rakentamiseksi valtakuntaa edustavan Jeesus-veljeskunnan hengellisen uudelleen-syntymisen keinoin – –* [2084:6].

Sivulla 2085 Jeesus-veljeskuntaa sanotaan "todelliseksi kirkoksi". Seuraavalla sivulla todetaan, että "Urantian suuri toivo" on, että uusi ilmoitus Jeesuksesta yhdistäisi Jeesuksen tunnustuksellisten seuraajien perheet ja "nykyinen kristinuskon toivo" on elävä evankeliumi Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä. Luvussa 196 sanotaan:

Mikä ylimaallinen palvelus se olisikaan, jos Ihmisen Poika tämän ilmoituksen välityksellä mahdollisesti taas löydettäisiin perinteisen teologian hautakammioista ja esiteltäisiin elävänä Jeesuksena hänen nimeään kantavalle kirkolle ja kaikille muille uskonnoille! [2090:3]

ELÄMÄ

Kotoisin myriaadien takaa lahja, tieteiden selittämätön
tekijänsä näköinen – todennäköisesti.

Oma elämäni

– loputtoman pitkän geeniketjun jatke.

Sitäkö, jota sen piti olla?

Potentiaalien mahdoton kirjo –

toteutuuko parhaat –

vaiko jotain vain sattumalta

kuin olosuhteiden pakosta,

vahingossa.

Vastaako tarkoitustaan?

Mutta vastahan matkani on alussaan
päämäärä kauempana kuin geeniperimäni alku.

Tämä alkiovaiheeni – kuin toukan –

vajaa sata vuotta (ehkä)

ikäisyyteen nähden ei mitään,

mutta takuu on jo voimassa – ja pätee –

ellen itse sitä riko.

Sope Ryhänen, Lahti 2.12.2004

Ego ja eettinen rukoilu

Matti Tossavainen

Esitelmä talvipäivillä 2008

Käsite ”minä”, oma ego, minuus, voi saada mitä suurimman virheellisen ja mitä suurimman tuudellisen ilmiön. Virheellisimmän, jos egolla tarkoitetaan välineellistämistä, missä minuus samaistetaan siihen, mitä ”minulla on” tai mitä minä saan jonkin toisen avulla. Käsite on suuri totuus, jos ego ei välineellisty lainkaan, vaan ”unohtaa minuutensa”, missä ego luopuu itsekeskeisyydestään, samaistuu Ajatuksensuuntaajaan ja toimii palvelen muiden hyväksi. Eettinen ja epäeettinen, altruistinen ja egoistinen, nämä kaksi rukoilun julkitulon ääripäätä määrittävät sen toimipiirin, jossa luotu joko lähestyy Luojaansa tai erkanee hänestä.

Ego

Urantia-kirjassa ego-käsite on määritelty seuraavasti:

Aineellinen minä, ihmisen identiteetin ego-entiteetti, on fyysisen elämän aikana riippuvainen aineellisen elämänylläpitimen keskeyttämättömästä toiminnasta, siitä energoiden ja älyn epävakaa tasapainon olemassaolon jatkumisesta, jolle Urantialla on annettu nimeksi elämä. Mutta elonjäämisen arvoinen minuus, minuus, joka kykenee nousemaan kuoleman kokemuksen yläpuolelle, kehittyy vain sitä tietä, että saadaan aikaan kehittyvän persoonallisuuden identiteetin olinpaikan potentiaalinen siirtyminen väliaikaisesta elämänylläpitimestä – aineellisesta ruumiista – morontiasielun kestävämpään ja kuolemattomaan olemukseen ja edelleen tasoille, joilla sielusta tulee henkitodellisuuden läpitunkema ja joilla se lopulta saavuttaa henkirealiteetin statuksen. Tämän aktuaalisen siirron aineelliseensitoutuneisuudesta morontiaansamastumiseen saa aikaan ihmislodun tekemien Jumalaa etsivien päätösten vilpittömyys, sinnikkyys ja järkkymättömyys. [1229:7]

Ego on *Urantia-kirjan* mukaan laajempi käsite kuin pelkkä aineellinen minuus. Ego on toki aineellisen elämän aikainen aineellinen minä, minuus, joka on riippuvainen fyysisestä olomuodosta ja sen toiminnasta, elämästä. Mutta ego esiintyy myös ylösnousemusjatkuvuutta edustavassa morontiasielussa sekä hengellisenä minuutena silloin, kun henkistatus on saavutettu.

Ego määritellään suomenkielisessä *Wikipediassa* seuraavasti:

”Ego (latinaksi minä) on yksi persoonallisuuden osa psykoanalyysin dynaamisessa persoonallisuusnäkemyksessä. Se on ihmisen psyyken keskimäinen kerros viettipohjan (id) ja yliminän (superego) välissä. Tietoista toimintaa ohjaileva ego tasapainottelee idin

vaistonalaisuuden ja superegon järjen välillä. – Ego (minä) kehittyy, kun lapsen kognitiivinen kehitys etenee ja kun hän saa ympäristöstä palautetta. Ihminen kokee egonsa minähavaintona. Egon toiminnot ovat suurelta osin tietoisia.”

Vähän vanhempi sivistyssanakirja nimeltään *Uusi sivistyssanakirja* (Otava 1969) määrittelee egon seuraavasti:

”Ego (lat.), minä: – Psykol., psykoanalyysissa persoonallisuuden osa, joka edustaa tietoista ymmärrystä ja järkeä.” Samassa kirjassa termi egoismi määritellään termillä itsekkyyks ja vastaavasti egoisti on itsekäs, omaa etua tavoitteleva ihminen, josta on johdettavissa adjektiivina egoistinen, itsekäs. Ego, minä, minuus, ei kuitenkaan tarkoita sitä, että se olisi paha, huono tai aina egoistinen. Ego eli minuus käsitteenä on neutraali, vaikka joissakin lähteissä sille on annettu toinen merkitys, kuten ei-persoonallinen kumulatiivinen ja usein kielteinen kokemukset, joka tulee tietoisuuteen ja saattaa ohjata itsekkyyteen.

Minuus ja persoonallisuus kytkeytyvät aina toisiinsa (1205:2). Minuutta – eriytyneisyyttä muista minuuksista – ei ole olemassa ilman persoonallisuutta eikä *[p]ersoonallisuuden arvon omaava minuus – ole alkuisin hengestä, mielestä eikä aineesta, vaan se on Universaalisen Isän antama lahja. [104:2].*

Minuutta esiintyy kaikilla universumien tasoilla. Minuus on kosminen realiteetti, jonka esiintymisasut ovat seuraavat (1232:2):

1. **Aineellinen minuus**, minä itse, tässä ja nyt, täysin tietoinen olemassaolostaan (kun tarkastelija on aineellisuudessa elävä persoonallisuus).
2. **Morontiaalinen minuus**, morontiaminä, kehittyvä minuus, ylösnousemuskapasiteetin omaava minuus, aineellisen elämän aikana tietoinen vain osittain ja harvoin täysin morontiatietoinen.
3. **Hengellinen minuus**, henki-identiteettiin täysin samaistuva minuus, persoonallisuus, osittain tietoinen ja vain harvoissa tapauksissa henkitietoinen aineellisen elämän aikana (vähintään fuusion ja paikallisuniversumikoulutuksen läpikäynnin jälkeen 1. asteen henkiolomuodon saavuttanut, mutta aivan hyvin finaliitti 6. asteen henkenä ja yhtä ilmeisesti myös sen jälkeen 7. asteen henkenä, tosin potentiaalinen vielä nykyisenä universumiaikakautena (1288:5–6)).

Ihmisen minuus on olemassaolon identiteetti,

mutta vain aineellisessa merkityksessä. *Tällaiset minuuden ominaisuudet tuo esille aineellinen mieli toimiessaan älyksi sanotussa energajärjestelmässä.* [1232:5]. Tällöin ihmisellä on käytössään mieli, joka on persoonallisuuden väline tekojen ja valintojen tekemiseen. Mieli on yhteydessä sekä energiaan että henkeen (104:3). Kyseessä on ajallinen ilmentymä kosmisen organismin puitteissa, missä kosminen organismi on kaikki se elämää ylläpitävä mielen, sielun ja hengen maailmoista koostuva maailmankaikkeus. Minuus on tahdollinen kaikilla kehityksen tasoilla, samoin itsensä todellistava ja lopulta itsensä täydellistävä (1291:1). Mutta aineellinen mieli, sen käyttämä tahtotila ja älyjärjestelmä ovat kaukana täydellisyydestä. *Kaikissa minuuskäsityksissä tulisi ottaa huomioon, että elämän tosiasia tulee ensiksi, sen arviointi tai tulkinta tulevat jälkeensä.* *Ihmislapsi elää ensin ja vasta myöhemmin hän ajattelee elämistään.* [1228:1] Näin ollen kokemuksen kasvu on tiedostamatonta. Tämä ”jälkikäteisyys”, kokemuskertymän viipeellisyys, saattaa olla yhtenä tekijänä sille, että minuus ensin elämällä, vasta sitten pohtimalla, tuottaa tuona väliaikana ongelmia itselleen ja muille.

Minuus, jossa persoonallisuuden attribuutit ovat tasapainoisesti koordinoituneita, tunnistaa sekä persoonallisen Jumalan että mielen ajattelukeskuksessa asuvan persoonattoman Jumalan läsnäolon, Ajatussuuntaajan. *Tällainen minuus, jossa asuu Jumala Isän esipersonallinen osanen, on totuudellisesti ja tosiasiallisesti Jumalan hengellinen poika.* [195:6]

Niinpä minuuden osat voivat toimia monin eri tavoin, joista tunteminen, tahtominen ja ajattelu ovat keskeisiä. Kehittyvällä minuudella näiden tekijöiden koordinoituminen on usein puutteellista. Yhden osa-alueen ylivoimaisuus suhteessa muihin – niin loistavia tuloksia kuin siitä saattaa kehittyä esimerkiksi taiteen, tieteen tai vaikkapa johtamisen alueilla – ei takaa persoonallisuuden eheyttä, pikemminkin päinvastoin. Liiallinen erikoistuminen korostaa minuuden heikkojen osa-alueiden puutteita. Ymmärrettävästi niistä seuraa ongelmia sekä yksilölle että sille sosiaaliselle yhteisölle, jossa yksilö toimii. Vain *eheän persoonallisuuden koordinoituneet attribuutit kohdentuvat älylliseksi toiminnaksi; ja kaikki nämä avut liittyvät kuolevaismielen hengelliseen varustukseen, kun ihmisolento vilpittömästi ja epäitsekästä rakastaa toista olentoa, inhimillistä tai jumalallista.* [1228:2]

Persoonallisuudelle on ominaista luova julkitulo minuudessa sekä kaksi selkeästi havaittavaa ilmiötä: minätietoisuus ja siihen liittyvä suhteellisen vapaa tahto (194:5). Minätietoisuus on itsensä havaitsemista

oman mielen toiminnan avulla. Mieli ja persoonallisuus eivät välttämättä ole toisiinsa sidoksissa: on olemassa mielen omaavia identiteettejä, jotka eivät ole persoonallisia (104:1), mutta ihmismieleen on kytkeytynyt persoonallisuus, jolloin käsitys omasta itsestä tulee esille minäkäsityksenä, minuutena.

Ego, minuus, on kehittyvän ihmisen luovan ja vapaatahtoisien persoonallisuuden vajavainen ilmentymä ideaalisesta, jumalallisesta täydellisyydestä. Myös minuuden oma minäkäsitys voi olla erilainen kuin se, millaisena muut tämän persoonallisuuden näkevät. Nämä poikkeamat saavat aikaan paljon tuskaa ja ovat keskeinen lähtökohta tälle kirjoitelmalle siitä, miten pyrkiä eettiseen rukoiluun. Ja kaiken taustalla on persoonallisuuden suhteellisen vapaa tahto, joka ylevöittää tai alentaa egoa.

Kehittyvän ihmisen ego lähtee epätäydellisyydestä ja joutuu koettelemuksiin ja kasvaa vain, mikäli luova, vapaatahtoinen persoonallisuus päättää sitoutua alati korkeampiin kosmisiin arvoihin, päättää tavoitella niitä sinnikkäästi ja toteuttaa ne vilpittömästi ja järkähtämättä. Siten kunkin minuuden on pienennettävä ja lopulta hävitettävä kulloisellakin hetkellä vallitsevan egon ja ideaaliegon (täydellisen) välinen poikkeama nykyhetkessä toimien, pitkän tulevaisuuden kuluessa. Tämä merkitsee mielen saattamista hallintaan ja täyttä samaistumista henkeen. Jos minuus ei näin menettele, sen on hyväksyttävä oman identiteettinsä pysyvä hävittäminen ja persoonallisuutensa sulauttaminen Korkeimpaan Olentoon. Siten minuus voi suuntautua uskonnollisuuteen tai ei-uskonnollisuuteen. Siinä tapauksessa, että minuus, ego, samaistuu ei-uskonnollisiin tavoitteisiin, ego keskittyy vieroittavaan ja kierouttavaan oman minän palvelemiseen ja itsekkääseen aineellisen tyydytyksen hankkimiseen. Minuuden samaistuessa aidosti uskonnollisuuteen pyritään olemaan yhtä maailmankaikkeuden kanssa sen ja kaikkien olentojen palvelemiseen keskittyen (67:1): Jumala tunnustetaan Isäksi ja kanssaihmiset veljiksi.

Eettisyys

Eettisyys on henkilöidenvälisen suhteiden moraalisuutta (433:1). Etiikka edistää ja vaalii meissä kuolevaisissa toisten olentojen välistä arvostusta, huomiointiamista, sen tunnistamista, että oma etu jätetään taka-alalle tai luovutaan siitä kokonaan sen hyväksi, jotta yhteisön eettisyys saadaan kasvuun. Eettinen tuloksiinpääsy on seurausta yksilöiden moraalisisesta päätöksenteosta. Toisaalta yksilön moraalinen on johdettavissa Suuntaajan johdatuksista, sillä moraalialue, tuota

ylevää tavoitetta oman minuuden kohottamiseksi, ei ole ilman Suuntaajan toimia. Eettisyys on ryhmän yle-vä käyttäytymissääntö, koska *[elettiset velvollisuudet ovat myötäsyntyisiä, jumalallisia ja universaalisia* [616:3]. Kun yksilöt altistavat tietoisesti toimintansa henkilökohtai-sen moraalisuuden periaatteille, silloin yhteisö herkisty-y eettisille periaatteille – koittaa eettisen heräämisen aika.

Egoistisesta rukoilemisesta

Rukoileminen on alkeellisimmillaan monologi, jossa pyydetään yhtä hyvää ja toista tavaraa (995:3). Pian se muuttuu dialogiksi kuvitellun minän kanssa sisältäen paljon itsekkyyttä ja aineellisuutta. Mikään rukous, jonka esittäjä tavoittelee omaa itsestä etua lähim-mäistensä kustannuksella, ei voi olla eettistä: se on egoistista. Itsekäs ja materialistinen rukoilu palautuu magian tasolle. Sellainen ei ole sen paremmin edisty-vän sivilisaation kuin valistuneen uskonnon arvojen mukaista.

Miksi minulla olisi oikeus pyytää lapsilleni, van-hemmilleni, sukulaisilleni ja ystävilleni aineellisia tai aineettomia etuuksia, joita en pyydä muille? Mikä antaa minulle oikeuden suosia läheisiäni ja unohtaa muut? Miksi jotkut voisivat saada paremman kohte-lun kuin jotkut toiset?

Universaalinen Isä ei ole puolueellinen eikä hän muutu. Miten minun Isälle osoittamani pyyteelliset toivomukseni voisivat kääntää hänen mielensä tai edes Jeesuksen mielen minun mieleni mukaiseksi? Mutta kun muistamme veljeyden periaatteen, tuollai-set ajatukset osoittautuvat itsekkäiksi ja niissä unoh-detaan se, että Jumala on todella Universaalinen Isä ja me hänen lapsiaan. Jumalan edessä olemme kaikki tasavertaisia. Puolueellisen minuuden on kuljettava vielä pitkä kehitystie, jotta egon nykytilan ja ideaa-liegon välinen ero saadaan kurotuksi umpeen: minuu-delta vaaditaan vielä paljon työtä siinä tapauksessa, että rukouksen avulla tavoitellaan joillekin jotain hy-vää puolueellisesti unohtamalla samalla toiset.

Voinko ylipäätään pyytää mitään sellaista, jota en oikeasti tarvitse? Miksi pyytäisin? Vain oman egon korostamiseksi toisten kustannuksella? Onko niin vai-kea luopua ”vanhasta minuudesta” ja antaa ”uudistuneen minuuden” toimia minussa? Luopumis-prosessi on välttämätön luonteen evolutionaariseksi kehittämiseksi, jalontamiseksi. Luopuminen on useimmiten tiedostamaton prosessi. Vähitellen tietoi-set tavoitteet saavat vallan ja ne alkavat ohjata tavoit-

teellista, päämäärätietoista toimintaa. Silloin minuus on mukana väkevästi nykyhetkessä, ohikiitävissä ta-pahtumissa tietoisesti.

Voinko pyytää viisautta arvioinneilleni? Voinko anoa edes kykyä päättää ja toteuttaa eettistä hyvää, toimia moraalisesti? Nämäkin ovat pyyntöjä. Väistä-mättä tulee mieleen, että Jumala tietää nämä kaikki jo etukäteen ennen kuin edes ajattelen niitä ja että Juma-la on tehnyt jo kaikkensa minua niissä auttaakseen. Onko viisauden pyytäminen turhaa? Onko parempi-en päätösten toivominen epäeettistä? Voinko ylipää-tään pyytää mitään?

Näin voinee menetellä, kun hyväksyy sen, että eettisyyden aste voi vaihdella aivan vähäisestä aina puhtaimpaan palvontaan saakka. Parhaimmillaan nämä pyynnöt, jotka juontavat olemassaolonsa uskon-nollisista arvoista, auttavat minuutta ymmärtämään sen, mitä viisaus merkitsee, miten sitä voi kartuttaa, miten voi toimia viisaasti. Näiden pyyntöjen eettisyys paranee sitä mukaa, mitä enemmän ponnistelee, mitä enemmän välttää laiskana olemista, mitä paremmin kuluttaa loppuun inhimilliset voimavaransa ongelmia ratkaistessaan.

Tällöin eettisellä rukoilulla on mahdollisuus kas-vaa ja osoittaa tuloksellisuutensa. Se saattaa auttaa nä-kemään vaihtoehtoja laajemmasta perspektiivistä kä-sin, ehkä hakemaan kokemusta kauempaa menneisyy-destä ja saattaa auttaa ulottamaan näköalan yhä pi-temmälle tulevaisuuteen. Vähäinenkin eettisyys antaa siemenen korkeampiin arvoihin samaistumiselle.

Kun minuus keskittyy oman tyydytyksen hankki-miseen ja kun ego havaitsee, että mikään määrä tyy-dytystä ei oikeasti sitä suo, alkavat vaikeudet ja jossain vaiheessa ratkaisujen etsintä. Nykyään monilla on niin kiire, etteivät he ehdi etsiä ratkaisuja, eivät ehdi pohtia eivätkä asettaa arvoja uuteen järjestykseen. Mutta kun etsii, niin löytää – tosin se voi viedä aikaa – minuu-desta riippuen. Kun minuus ymmärtää, että nykyhet-kessä voi elää ilman omia pinttyneitä ja itsekkäitä ta-poja, voi kokea vapauttavan elämyksen, voi kokea ny-kyhetkessä elämisen merkityksen. Se on murehtimi-sesta ja menneisyyden taakoista vapauttava kokemus. Kun minuus alkaa asettaa tavoitteekseen todellisesta uskonnosta johdettavissa olevia tavoitteita, kun ego alkaa irrottautua oman itsensä palvelemisesta ja tyydy-tyksen saamisesta, avautuu minuudelle vähitellen uusi aikahorisontti: tällainen kehittyvä minuus alkaa hakea tukea päätöksinsä yhä kauempaa menneisyydestä ja tehdessään arvioita tulevaisuudesta alkaa ulottaa niitä yhä pitemmälle, jopa kohti lopullisia päämääriä. Vähi-

tellen minuus huomaa irrottautuvansa kahlehtivasta nykyhetkestä ja näkee itsensä enemmän ikuisuuden osana siihen tavoitteellisesti pyrkien. Nykyhetken ai-lahtelevuus alkaa hävitä, sen tempoileva ote kirvota ja minuus alkaa saada tyydytystä, joka syntyy arvoissa kasvamisesta ja merkitysten ymmärtämisestä.

Minuuden unohtaminen ja samaistuminen parempaan minuuteen

Ajallisuudessa elävän ihmisen minuus on samaistunut fyysisessä kehossa toimivan mielen muodostamaan minäkäsitykseen omasta itsestään, johon persoonallisuus on antanut olennaiset piirteet. Minuus on niin vahva käsite, että siitä luopuminen edes ajatusleikkinä tuntuu mahdottomalta. Siten kehoitus luopua minuudesta, jättää se ulkopuolelle toisen paremman minuuden hyväksi tuntuu oudolta ja ainakin aluksi vaikeasti ymmärrettävältä. Mutta minuuden unohtaminen, sen jättäminen oikeasti pois, auttaa puuhaamaan monia tehtäviä yhtä vaivattomasti kuin tekemällä yhtä työtä. Työ on tärkeää, ego ei. Minuuden korostaminen kuluttaa tavattomasti energiaa ja vie huomion varsinaiselta työn kohteelta (555:5).

Mitä tai mikä on sitten tilalle tarjottu käsite ”parempi minuus” (2078:8)? Kun tutkii asiayhteyttä ja tietää Ajatuksensuuntaajan roolin ja toiminnan ihmismielellä, päättyvä väistämättä siihen, että ”toisella minällä” tai ”paremmalla minuudella” tarkoitetaan Suuntaajan mielen toimintaa. Kun ihminen kasvaa ja kehittyä, nousee psyykkisiä kehiä ylöspäin, hänen oma minuutensa, egonsa, on itsetuntemuksen piirre ja keskeinen tietoisuuden olemisen muoto. Toisaalta minuus tunnistaa Ajatuksensuuntaajan ehkäpä hyvinkin heikosti ja kaukaisesti, yleensä vain epäsuorasti. Siten egon toiminta dominoivuudellaan tarkoittaa käytännössä aina ihmisen mielen minuuden tuntemuksia.

Perusasetelma tässä on kuitenkin se, että ihmisen luoma minuus on aina epätäydellinen ja se, mihin verrataan tai johdatetaan ”toisen minuuden” tapauksessa, on täydellinen, ideaalinen. Ego tuottaa enemmän tai vähemmän egoon liittyviä mielteitä, aikaansaa toimintaa, jolla pyritään korostamaan omaa egoa. Toisaalta kaikki oman egon ohittavat pyyteettömät ajatukset, tahtotoiminnan ilmaukset ja eettiset tuntemukset ovat lähtöisin Suuntaajasta. Egon tulisikin toimia persoonallisuuden alaisena ikuista identiteettiä tavoitellen. Suuntaaja jumalallisena läsnäolona vuorostaan joka tapauksessa tavoittelee persoonallisuutta, joka on ihmisen mielen käytössä.

Miten silloin ennen fuusiota voidaan puhua

”minuudesta luopumisesta toisen minuuden” hyväksi? Ihminen samaistaessaan oman minuutensa yhä täydellisemmin Ajatuksensuuntaajan pyyteettömiin johdatuksiin toteuttaa näitä johdatuksia oman minuutensa toiminnan kautta ajassa ja avaruudessa. Tällöin minuus on saanut osan Suuntaajan ominaisuuksista, jotka ovat realiteetteja Suuntaajan identiteetissä, mutta vielä potentiaalisia Suuntaajan (tulevassa) minuudessa, ”toisessa minuudessa” (jossa persoonallisuus ja identiteetti ovat yhtyneitä). Siten ”toinen minuus”, ideaaliminuus on tavoiteltavissa oleva tila, joka aktualisoituu vasta fuusion jälkeen (ainakin pääpiirteittäin). Fuusiota edeltävä tila on oman minuuden yhä laajempaa samaistumista Suuntaajan johdatuksiin. Eli toisin sanottuna minuus luopuu egoistisista haluista Suuntaajan johdattamien altruististen pyyteiden hyväksi. *Varsin suurien erojen esiintyminen yksilöiden elämänaikaisissa suorituksissa osoittaa paitsi heidän perinnöksi saamisensa kyvyissä ilmeneviä eroja ja ympäristötekijöiden erilaista vaikutusta, myös sitä astetta, jonka minuus on saavuttanut yhdistymisessään sisimmässään olevaan Isän henkeen, eli sitä, missä määrin toinen on samastunut toiseen.* [1480:3] *Suuntaajat omistautuvat ajatteluprosessinne kohentamiseen, modifioimiseen, suuntaamiseen ja koordinoimiseen, mutta eritoten ja aivan erityisesti ne antautuvat työhön, jonka tarkoituksena on eloonjäämistänne varten rakentaa elämänuranne hengellinen kaksoiskappale, morontiajäljenne oikeasta edistyvästä minuudestanne.* [1205:1]

Nyt – juuri tällä hetkellä, kun minuudella on käynnissä prosessi, jossa tietoisesti luovutaan oman edun tavoittelusta, egoistisesta minuudesta ja jätetään se ulkopuolelle, toimitetaan monia asioita helposti, tyynesti ja väsymättä antamalla tilaa Suuntaajan toiminnalle. Kyse on otsikon mukaisesta ”minuudesta luopumisesta” ja ”toiseen minuuteen samaistumisesta”. Aikanaan fuusio on siten vain välttämättömän tosiasian tunnustamista.

Eettisestä rukoilemisesta

Aineelliset ja itsekäät asiat eivät kuulu eettisen rukouksen piiriin. Sen sijaan rukoilun kuuluisi olla epäitsekästä, sillä se on *parempi tie päästä morontiavyöhykkeille mahdollisine yhteyksineen Ajatuksensuuntaajaan.* [1099:5] Yhteyttä harjoitetaan erityisen suotuisasti mietiskelevässä palvonnassa ja kiitosrukouksessa (1100:1), mutta *vielä useammin sitä helpottaa täydestä sydäimestä lähtevä ja rakastava palvelu kaltaistensa hyväksi suoritettussa hoivassa.* [1000:2] Rukous ja erityisesti kiitosrukous ovat hyväksi, mutta rukoileminen ei saa missään tapauksessa estää tai eristää rukoilijaa kosmisista velvollisuuksista, erityisesti toisten palvelusta. Kun on paljon saanut, ei

voi olla antamatta mitään. Eettinen rukoilu onkin kiihoke kanssaihmissen palvelemiseen ja rakastava palvelu luo suotuisat edellytykset yhteyden saamiselle Jumalan läsnäoloon – Suuntaajaamme.

Kun uskonto on elämäntapa (1100:3), kun usko on asenne, epäitsekäs eettinen rukous ei tarvitse sanoja. *Jumala vastaa siihen, miten sielu suhtautuu, ei sanoihin, jotka lausutaan.* [1002:4] Seurauksena on *kyselemätön uskollisuus ja varaukseton omistautuminen korkeimmille arvoille.* [1100:3] Vilpittömän uskonnonharjoittaja ja eettinen rukoilija on tietoinen siitä, että hän on *universumin kansalainen, ja hän on selvillä yhteyden saamisesta ihmisen yläpuolella olevan voiman lähteisiin.* [1100:5] Korkeimpien päämäärien etsiminen, jatkuvasti niihin pyrkiminen, puhdas eettinen rukoilu tuovat ihmisen minuudelle jalouden, hyvyyden ja suuruuden piirteitä. Minuuden – oman egon – arvo kasvaa. Sille alkaa kehittyä hengellistä substanssia, statusta, jota voimallinen reagointi Suuntaajan johdatukseen vahvistaa. Ego saa enenevässä määrin piirteikseen kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä ja mielen lujuttua – kosmista päättävyyttä. Minuudesta tulee yhä todellisempi kosminen kansalainen. Tällaisen minuuden läpäisee eräs uskonnollisen elämäntavan hämmästyttävimmistä ominaisuuksista: *dynaaminen ja ylevä rauha, se rauha, joka käy kaiken inhimillisen ymmärryksen yli, se kosminen tasapainoisuus, joka osoittaa kaiken epäilyn ja kuohunnan olevan pois.* [1101:1]

Eettisen rukoilun yksi tehtävä on eheyttää egoa ja sen se myös tekee. Jeesuksesta sanotaan, että hän oli *täydellisen ehjä ihmispersoonallisuus* ja että *[h]än eheyttää elämän, jalontaa luonteen ja yksinkertaistaa kokemuksen. Hän astuu ihmisen mieleen sitä kohottaakseen, sen muuntaakseen ja kirkastaakseen. On kirjaimellisesti totta, kun sanotaan: ”Jos jollakulla on sisimmässään Kristus Jeesus, hän on uusi luomus; vanha on katoamassa; katso, kaikki tulee uudeksi.”* [1103:6]

Eettinen rukous on yhteydessä minuuden tietoiseen irtautumiseen minuutta korostavista tai alentavista omista toimista. Sitä voidaan kutsua myös vilpittömydeksi, sillä vilpittömyys on edellytys sille, että egon vääristävä vaikutus jää pois. Vilpittömyyden avulla minuus voi purkaa pois sen painolastin, joka eletyn elämän aikana on kertynyt. Sen avulla itsekkyyden taakat valahtavat pois. Omaa minuutta ei tarvitse enää korostaa eikä sitä tarvitse alentaa suhteessa muihin. Oma minuus sisältää tuolloin toki tervettä itsekunnioitusta, mutta se ei ole olemassa egon korostamiseksi tai minuuden muunlaiseksi väärentämiseksi. Vilpittömyys merkitsee luopumista siitä, mikä on mi-

nuudessa ollut paha, rumaa, egoa korostavaa ja Suuntaajan johdatuksista poikkeavaa. Vilpittömyys merkitsee askelta suuntaan, jossa hyvyys saa jalansijaa, paha väistyy, totuus saa vallan ja kauneus tulee esiin. Oma minuus unohtuu, se ei ole tärkeää, ja vastapainona toisten minuuksien merkitys korostuu.

Kun minuus alkaa samaistua eettisiin tavoitteisiin, sitoutua uskonnollisuuteen, silloin epäitsekkyys, itsensä unohtamisen henki, alkaa vallata tuon minuuden mieleen tilaa. Se alkaa saada käytännöllisiä ilmauksia, joista toisten auttaminen, huomioon ottaminen ja palvelu ovat tavanomaisia esimerkkejä. Mutta mitä epäitsekäs minuus kohtaa, onko *itsensä unohtamisen henki, tavoiteltavaa? Jos on, silloin kuolevaisen ihmisen on välttämättä elettävä kasvotusten sellaisen minuuden kanssa, joka kättää loputtomasti tunnustusta ja kunnianosoituksia. Ihminen ei kykenisi dynaamisesti valitsemaan jumalallista elämää, ellei olisi tätä hänen minuutensa elämää, jonka hän voi hylätä. Ihminen ei koskaan pystyisi tarttumaan pelastavaan vanhurskauteen, ellei olisi olemassa potentiaalista paha, joka vastakohdallaan osoittaa, miten ylevää ja erilaista on hyvä.* [51:12]. Oman minuuden tietoinen syrjäyn laittaminen merkitsee samaa kuin siirtyminen vallitsevasta egosta lähemmäksi tavoiteltavaa egoa, kohti ideaaliegoa. Luovutaan entisestä. Se on jatkuva luopumisprosessi, jossa egon aiemmat ominaispiirteet hyvyyden sarastaessa alkavat näyttää jopa pahoilta, jäävät pois ja tilalle astuvat korkeammat arvot. Prosessi on dynaaminen, vähitellen etenevä, yhä paremmin tavoitteisiin samastuva. Prosessin aikana matkalla kohdataan monenlaista itsensä korottajaa, kunnian kättäjää, kiittämättömyyttä. Se ei kuitenkaan enää lannista samalla tavoin kuin ennen, sillä nyt nämä vaikutukset eivät pääse minuuden sisimpään sitä järkyttämään. Siellä vallitsee syvä rauha.

Rukouksen eettisyys kasvaa minuuden siirtyessä psyykkiseltä kehältä toiselle, sen saavuttaessa yhä paremman mielenhallinnan ja samaistumisen henkeen. Seitsemännellä kehällä olevan usko voi olla totisesti vahvaa ja verrattavissa ylimmällä kehällä olevan uskoon, mutta rukouksen laadussa on eroja, palvonnasta puhumattakaan. Mitä enemmän on samaistunut välineellisyyteen oman minuutensa toteuttamisessa, sitä hankalampi on tuottaa eettistä rukousta, edes osaksi. Minuudelle on ominaista itsensä julkituomisen halu, mutta *aina kun tavoittelette tyydytystä minuuden julkituomisen tarpeelle, älkää silloin tehkö sitä virhettä, ettette anna tilaisuutta Suuntaajan julkitulolle, todellisen ja paremman minuutenne esiintulemiselle.* [2078:8] *Ihmisen itsensä toteuttamisen päämäärän tulisi olla hengellinen, ei aineellinen. Ainoat tavoittelemisen arvoiset realiteetit ovat jumalallisia, hengellisiä*

ja ikuisia. [1096:3]

Mitä enemmän ego vapautuu itsetehostuksestaan, oman itsensä korostamisesta ja mitä enemmän se alkaa unohtaa itseään, mitä enemmän itsensä toteuttamisen päämäärä saa hengellisen ilmenemismuodon, mitä enemmän minuus samaistuu Suuntaajan johdatusiin, sitä eettisemmiksi rukoukset muuttuvat. Lopulta eettinen rukous on tietyn tyyppistä palvontaa ja lähestyy aitoa Jumalan palvontaa, missä uskonnosta on tullut elämäntapa, usko on elämänasenne, sielu haljaa kohti hengellisyyttä iästäen itsensä.

Uskoon pohjautuva eettinen rukoilu kohentaa aina elämäntapaa. Epäitsekäs rukoilu vahvistaa minuutta, lohduttaa vaikeuksissa olevaa. Eettisessä rukoilussa kohteena ei ole rukoilija itse, vaan samaistumisen kohteena on Jumala. Eettinen rukous ei pyri muuttamaan Luojaa, mutta luodussa se saa aikaan pysyviä muutoksia ja runsaasti mielenrauhaa. Se antaa rohkeutta ratkaista ajallisuuden vaikeuksia, malttia ja kärsivällisyyttä kiireen ja paineen keskellä, sopusointua perhe-elämään, sellaista jaloutta ja mielentyyneyttä, lujaluontoisuutta, joka puhuttelee myös niitä, jotka sitä vielä etsivät.

Eettinen rukoilu johtaa jumalallisten ihanteiden vaalimiseen ja pyrkii unohtamaan sen, mikä on inhimillistä ja aineellista. Myös ryhmässä tapahtuva rukoilu on hyväksi, sillä se tukee kunkin ryhmän jäsenen eettistä ponnistelua kohti ylimaallista päämäärää. Näin ryhmän kustakin jäsenestä tulee parempia. Lisäksi se on vaikutuksiltaan sosiaalistavaa. Eikä ryhmän tarvitse

olla pieni. Se voi olla jopa kansakunta, joka saa eettisestä rukoilemisesta voimaa ponnisteluihinsa. Vilpittömällä uskon asenteella eettinen rukoilu on suuri vaikuttaja, joka tuo minuudelle onnellisuutta, elämään sopusointua, ennen kaikkea mielenrauhaa. Nämä vaikutukset koskevat myös eettistä rukoilua harjoittavia yhteisöjä.

Loppusanat

Rukous, varsinkin eettinen rukous, joka saa erityisen kimmokkeensa annetusta ilmoituksesta, *on ollut* (ja on, kirjoittajan huomautus) *korvaamaton tekijä uskonnollisen sivilisaation edistymisessä ja säilymisessä, ja sillä on edelleenkin annettavanaan suunnattomat antimet yhteiskunnan kohe-
nemisen ja hengellistymisen hyväksi, kunhan vain ne, jotka rukoilevat, tekevät sen tieteellisten tosiasioiden, filosofisen viisauden, älyllisen vilpittömyyden ja hengellisen uskon valossa. Rukoilkaa niin kuin Jeesus opetti opetuslapsiaan rukoilemaan: vilpittömästi, epäitsekäästi, rehellisesti ja ilman epäilystä.* [999:9]

Kehittyäkseen hyvin eettisessä rukoilussa, pyytäkää vain vähän tai ei ollenkaan, mutta sitä enemmän antakaa mielenne samaistua henkeen, sisimmässänne asuvaan Suuntaajaan. Toimikaa palvelen veljiänne: se on paras keino yhteyden saamiseksi jumalalliseen läsnäolevaan.

Rukous, kiitos, ylistys – muutama kommentti talvipäivien teemaan

Joel Rehnström

Jos elämäämme kuuluu rukous, kiitos ja ylistys, silloin meillä on uskonelämää – olemme uskon- tai uskonnonharjoittajia. Silloin meillä täytyy olla ainakin jonkinasteinen uskonsuhde Suuntaajamme kautta Universaaliseen Isään, mieluummin myös Totuuden Hengen kautta Jeesukseen, Kristus Mikaeliin, ja Pyhän Hengen kautta Neadonin Äiti-Henkeen.

Uskonelämä voi tietysti olla enemmän tai vähem-

män yksilöllistä tai yhteisöllistä, jaettuna muitten kanssa. Yksilöllinen rukouselämä voi olla hyvin toimiva ja tehokas, mutta voi myös kehittyä yksipuoliseksi ilman uskonveljien ja -sisarien vaikutusta. Muitten kanssa jaettu uskonelämä on samalla sosiaalistavaa, veljeyttä edistävää. Varhaisen uskonelämän vaiheessa palvelon mielenauttajahenki on avainasemassa. Sen kautta avautuu myös tie viisauden hengen toimintaan.

Palvonta, ylistys, johtaa siis viisauteen ja veljeyteen.

Kiitollisuus, kiittäminen, nousee usein luonnollisella tavalla rukouksesta ja huipentuu palvontaan, ylistykseen. Kansainvälisessä Urantia-liikkeessä on alusta pitäen haluttu jättää jokaisen uskonelämä yksityisasiaksi. Yhteisöllinen toiminta on näin ollen saanut lähinnä filosofisen suunnan, jossa älyllinen pohdiskele korostuu. Silloin yleiset uskonnolliset kokemukset ovat kuitenkin saattaneet monelle jäädä kovin vieraisiksi. Esimerkiksi kristinuskon piirissä ihmiset tulevat uskoon, ottavat Jeesuksen vastaan ja kokevat pelastuneensa, uudestisyntyneensä, vapautuvat jostain riippuvuudesta, saavat Pyhän Hengen kasteen ja suuren ilon tunteen, puhuvat kielillä, profetoivat tai saavat tiedon sanan.

Tällaiset hengelliset kokemukset ovat nähdäkseni seurausta Totuuden Hengen sisäistämisestä. Se edellyttää Jeesuksen inkarnaatioelämän arvostamista ja samaistumista siihen eli Jeesuksen henkilökohtaista vastaanottamista niin kuin asia ilmaistaan kristinuskossa. *Urantia-kirja* ilmaisee asian näin: *Though the Spirit of Truth is poured out upon all flesh, this spirit of the Son is almost wholly limited in function and power by man's personal reception of that which constitutes the sum and substance of the mission of the bestowal Son.* Suomenkielisessä kirjassa: *Vaikka Totuuden Henki vuodatetaan kaiken lihan päälle, tämä Pojan henki on toimintansa ja valtansa osalta rajoittunutta siten, että se lähes kokonaan määrittyy kunkin ihmisen henkilökohtaisesta vastaanottavuudesta kaikkea sitä kohtaan, mistä lahjoittautuneen Pojan tehtävässä on kaiken kaikkiaan ja itse asiassa kysymys.* [379:5]

Pyhän Hengen toiminnan sisäistäminen on nähdäkseni mahdollista, jos suhde Totuuden Henkeen johtaa jumalalliseen kuuliaisuuteen: *The Holy Spirit is partly independent of human attitude and partially conditioned by the decisions and co-operation of the will of man. Nevertheless, the ministry of the Holy Spirit becomes increasingly effective in the sanctification and spiritualization of the inner life of those mortals who the more fully obey the divine leadings.* Suomenkielisessä kirjassa: *Pyhä Henki on osin riippumaton ihmisen asenteesta ja osittain riippuvainen ihmisen tahdon tekemistä päätöksistä ja yhteistyöhalukkuudesta. Kaiken kaikkiaan Pyhän Hengen hoiva käy kuitenkin entistäkin tehokkaammaksi niiden kuolevaisten sielunelämän pyhittämisessä ja hengellistämässä, jotka yhä täydellisemmin noudattavat jumalallisia johdatuksia.* [379:5]

Voidaan siis todeta, että Pyhän Hengen toiminta on osittain automaattista – tätähän se on seitsemän mielenauttajahengen toiminnan osalta –, mutta että se voi myös olla persoonallista, henkilökohtaista, Totuuden Hengen toimintaa täydentävänä, jolloin se nähdäkseni usein ilmenee ns. hengen lahjoina, josta kirjoitin artikkelissani Heijasteeseen 4/2006. Hengen lahjat tulevat usein esiin karismaattisen kristillisyyden yhteydessä, mutta *Urantia-kirjakin* viittaa niihin lyhyesti (1831:1). Käytännössä ne tuntuvat kuitenkin toistaiseksi ilmenevän lähinnä raamatunmukaisen uskon yhteydessä.

Voidaan kysyä, onko mahdollista löytää sellaisia yhtymäkohtia *Urantia-kirjan* ja *Raamatun* välillä, että ihminen voi saada *Raamatun* suomaa Hengen täyttymystä ja silti omaksua *Urantia-kirjan* faktat, merkitykset ja arvot. Fundamentalistisen raamattukäsityksen pohjalta se on mahdotonta, mutta *Urantia-kirjasta* käsin ei aivan toivotonta, sillä ihmisen uskonelämää vahvistavia hengellisiä kokemuksia pidetään *Urantia-kirjassa* tärkeinä, ei niinkään opillisia kysymyksiä. Sanoihan Jeesuskin kerran apostoleille: *”James, James, when did I teach you that you should all see alike? – – You do not have to see alike or feel alike or even think alike in order spiritually to be alike. Spiritual unity is derived from the consciousness that each of you is indwelt, and increasingly dominated, by the spirit gift of the heavenly Father.”* Suomenkielisessä kirjassa: *”Jaakob, Jaakob, milloin olen teille opettanut, että teidän kaikkien pitäisi nähdä asiat samalla tavalla? – – Hengellisesti samanlaisia ollaksenne teidän ei tarvitse nähdä samalla tavoin, tuntea samalla tavoin eikä edes ajatella samalla tavoin. Hengellinen yhtenäisyys juontuu siitä tietoisuudesta, että teistä jokaisen sisimmässä asuu ja teitä jokaista yhä enemmän hallitsee taivaallisen Isän antama henkilahja.”* [1591:6]

Urantia-kirjassa täytyy ilmeisesti käsitellä hengellisiä kokemuksia melko yleisellä tasolla, koska kirja tähtää kaikkien uskontojen kohentamiseen – ja koska kokemukset viime kädessä kuitenkin ovat yksilöllisiä. Sekin on mahdollista, että monet taivasolennot, jotka ovat tehtäviinsä valmiiksi luodut, eivät voi täysin ymmärtää kehittyvien ihmisolentojen kaikkia syvällisiä hengellisiä kokemuksia ja oivalluksia.

Urantia-kirjan pohjalta syntyy varmaan ajan oloon uusi uskonto – tai uusia uskontoja. Evolutionaarisella planeetalla on kuitenkin vaikea uskoa, että sellaiset uskonnot voisivat syntyä irrallaan ihmiskunnan uskonnollisista juurista, etenkin kristinuskosta, jota kirjassa tunnutaan arvostavan eniten. Sen takia on minusta hyvä perehtyä raamatullisiin näkemyksiin ja kokemuksiin ja katsoa, voimmeko *Urantia-kirjan* valossa selvittää ja laajentaa niitten ymmärtämistä tuhoamatta niitten hengellistä arvoa – eli voimme yrittää olla Urantia-kristittyjä.

On hyvä muistaa sekin, että emme aikanaan pääse hengen urallamme eteenpäin ennen kuin olemme tunnustaneet ja tunnustaneet Jeesuksen Nebadonin Salvingtonissa. – Mutta voimme tehdä sen jo täällä tämän elämän aikana ja täten varmistaa eloonjäämisemme ja siirtymisemme ylempiin hengen maailmihin.

Los Angeles

Terveisiä Fellowshipin kansainvälisestä konferenssista.

Tapanani on ollut kirjoittaa Heijasteeseen niistä kansainvälisistä *Urantia-kirjan* lukijoiden konferensseista, joissa itse olen ollut mukana. Niin tälläkin kertaa. Osallistuin sen toisen suuren lukijajärjestön eli Fellowshipin konferenssiin tämän vuoden heinäkuun alussa. Konferenssin pitopaikka oli Los Angeles ja sen maineikas yliopisto UCLA, tosin vain osa yhdestä yliopiston kampuksesta. Meitä oli Suomesta 4,25 eli neljä suomalaista ja yksi amerikkalainen, jonka isoisä oli muuttanut Yhdysvaltoihin Suomesta. Hän piti kovasti Suomesta ja kehui suomalaisten olevan innovatiivisia, luotettavia ja kaikkea muuta hyvää. Amerikkalaisia kuunnellessa täytyy tosin ainakin puolet kehuista pudottaa pois ja sen jälkeen voi saada käsityksen, mitä mieltä he asioista oikeasti ovat.

En ollut aikaisemmin käynyt Los Angelesissa tai sen lähiseuduillakaan ja niin päätimme katsella nähtävyyksiä muutaman päivän ajan ennen konferenssia. Amerikkalainen ystävämme **Jahn** kuljetti meitä autollaan auliisti eri puolille. Los Angeles ei ole yksi kaupunki, vaan Los Angelesin maakuntaan kuuluu Los Angelesin lisäksi Hollywood, Venice Beach, Santa Monica; nämä ovat varmasti tuttuja nimiä sarjafilmeistä ja elokuvista. Lisäksi kävimme Palm Springsissä, joka taitaa olla USA:n kuumin paikka, sekä Pasadenaassa. Kävimme Getty-museossa, tiedekeskuksessa katsomassa ihmisen anatomiaa käsittelevää näyttelyä, kävelimme kuuluisilla rannoilla, katselimme Hollywoodin loistoa sekä söimme hyvin. Toisin kuin luullaan, amerikkalaiset syövät enimmäkseen muuta kuin hampurilaisia tai kiinalaista ruokaa. Hyviä ravintoloita on joka puolella ja niissä on yleensä italialainen keittiö. Ruoka on hyvää ja annokset usein runsaita, niinpä monet paikalliset ottavat puolet annoksesta kotiin vietäväksi. Koska dollarin kurssi on alhainen eli eurolla saa noin 1,5 dollaria, hintataso vaikuttaa tosi edulliselta.

Konferenssin teemana oli ”The Thrill of Loving Service”, jota on mahdotonta kääntää sanataarkasti suomeksi, mutta ’rakastavan palvelun viehätys’ antaa käsityksen teemasta. Osallistujia oli järjestäjien mukaan hieman alle 500, amerikkalaisten joukossa muutama muunmaalainenkin. Varsinaisia avajaisia ei ollut, vaan sen sijaan Pato Banton bändeineen soitti musiikkia ja musiikin lomassa **Pato Banton** (englantilainen mustaihoinen mies) kertoi ajatuksiaan,

joihin voi todella yhtyä. Hän muun muassa ihmetteli, miksi vielä on olemassa kaksi lukijajärjestöä, olisi jo aika yhdistyä yhdeksi Urantia-liikkeeksi. Tätä samaa teemaa käsiteltiin paneelikeskustelussakin ja sekä Urantia-säätiön, UAI:n että Fellowshipin johtohenkilöt korostivat riitelyn ajan jääneen taakse ja että katse pitää suunnata tulevaisuuteen ja yhteistyöhön. On mielenkiintoista nähdä, sujuuko yhteistyö tulevaisuudessa myös käytännössä.

Koska osallistujia oli paljon, jakaannuttiin useaan työryhmään, jotka käsitelivät muun muassa seuraavia aiheita: jumalallinen ja täydellinen palvelu, motan ja ihmisperäisen filosofian harmonisointi ensimmäisessä mansiomaailmassa, *Urantia-kirjan* opetusten levitystyö Amerikoihin, erilaisten palvelumahdollisuuksien tutkiminen, julkinen esiintyminen, kristittyjen ja kristityn taustan omaavien palveleminen, uskontojen välinen dialogi ja sovittelu, aidon kuuntelemisen palvelu, opintoryhmien perustaminen ja johtaminen, paremman yhteyden saavuttaminen Jumalaan, opetusten levittäminen Intiaan ja hindulaisen maailman ymmärtäminen, kosminen kahvila, internetkoulu, vain muutamia mainitakseni. Eli oli runsaudenpula ja vaikea päättää, mihin työryhmään osallistuu.

Vaikka työryhmät olivat mielenkiintoisia, niin konferenssien parasta antia on toisten lukijoiden tapaaminen ja heidän kanssaan keskustelu. Oli kiva tavata vanhoja tuttuja ja tutustua uusiin ihmisiin. Näistä konferenssituttavuuksista voi kehittyä aitoja rajat ylittäviä ystävyysuhteita, jotka kestävät koko ihmisiän. Itse tosin pidän hieman pienemmistä konferensseista, koska niissä pystyy paremmin tutustumaan muihin lukijoihin ja hahmottamaan ohjelmankin. Myös jäin kaipaamaan meiltä tuttuja pienryhmiä, koska työryhmissä oli vähintään 30 ihmistä kussakin. Mutta matka oli kaiken kaikkiaan antoisa.

Rohkaisen kaikkia lukijoita osallistumaan seuraavaan kansainväliseen konferenssiin, jonka sisarjärjestömme järjestää ensi pääsiäisen aikoihin Espanjan Malagassa. Lisätietoja saa seuran internetsivuilta ja konferenssiin voi jo nyt ilmoittautua.

Seppo Niskanen

UAI-konferenssi 2009

Seuraava UAI:n järjestämä kansainvälinen konferenssi on
17.-21.4.2009 Espanjassa, Malagassa.

Lisätietoja alla olevasta linkistä ja sähköpostista:

- www-sivu: <http://www.urantia.es/uai2009>
- - sähköposti: uai2009en@gmail.com

Hyvät ystävät,

Yllä olevalta www-sivulta löydätte kaiken tarvittavan tiedon liittyen UAI:n seuraavaan kansainväliseen konferenssiin 17.-21.4.2009 Espanjassa, Benalmadena Costassa, Malagassa.

Teema:

Sillan rakentaminen – epäharmoniaa kohti universaalista yhtenäisyyttä

Paikka:

Hotel Vistamar ****
Camino de Gilabert, s/n
Benalmadena Costa
(Málaga)

Rekisteröinti:

Kansainväliseen konferenssiin osallistuminen maksaa 400 €/henkilö (mukaan lukien verot).

Tähän hintaan sisältyy:

- Majoitus 17.4. illasta 21.4. keskipäivään, täysi yöpito (ensimmäisenä päivänä päivällinen, viimeisenä päivänä aamiainen ja lounas).
- Osallistumiset kokoustilaisuuksiin ja keskusteluryhmiin.
- Konferenssiaineistot.
- Vierailut Picasson taidegalleriaan Malagassa, sisältäen matkakustannukset (tai vaihtoehtoisesti osallistuminen kulttuuritapahtumaan, josta organisoiva komitea päättää).

Oleskelua voi myös pidentää kahdella päivällä ennen ja kahdella päivällä jälkeen konferenssin (eli illat 15.4., 16.4., 21.4. ja 22.4.). Hinta 55 €/henkilö/vrk on täysihoito (mukaan lukien verot).

Rekisteröintitapahtuma sisältää kaksi vaihetta:

- Rekisteröintilomakkeen lähettämisen.
- Osallistumismaksun maksamisen.

Viimeinen rekisteröintipäivä on **15. joulukuuta 2008**.

EU:n alueelta tulevilta vaaditaan ainoastaan henkilöllisyystodistus tai passi.

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä , puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Matti Tossavainen , varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 310 9184 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen , rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Tuula Parviainen , jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Eklöf , julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kari Kippo , koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Eija Seppänen-Bolotinski , konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Talvitie , sähköisen viestinnän komitean pj.	ESPOO Puh. 050 332 2739 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2008 esitelmätilaisuuksia Helsingin **Alppilassa**, osoitteessa **Kotkankatu 14-16 B** (ullakkokerroksessa).

Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**.

Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

20.9.2008	Tapio Talvitie	Urantian keskiväliolennot
25.10.2008	Eija Seppänen-Bolotinski	Pohdintaa kärsimyksestä ja Jobin kirjasta
22.11.2008	Kalevi Eklöf	Opiskelu ja opettaminen
13.12.2008	Matti Tossavainen	Musiikki ja palvonta

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraavaa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (sihteeri@urantia.fi), kokoontuu aina parittomina viikkoina tiistaisin, alkaen 12.8.2008 klo 17.00, osoitteessa Kotkankatu 14-16 B, 00510 HELSINKI.

Vantaan opintoryhmä kokoontuu seuraavina lauantai-päivinä Helsingissä, os. Kotkankatu 14-16 B. 6.9.2008 klo 14-16, jolloin jatkamme s. 77 "Iankaikkista Poikaa koskevat rajoitukset" sivulle 80 ja aloitamme luvun 7. Seuraavaksi 4.10.2008 klo 14-16 ja 8.11.2008 klo 14-16. Tervetuloa entiset ja uudet lukijat (myös Vantaan ulkopuolelta)! Ei tarvita etukäteisilmoittautumista. Lukupiirin yhteyshenkilö on *Eija Seppänen-Bolotinski*, puh. 041 534 8283 (klo 16-21) tai (konferenssikomitea-pj@urantia.fi)

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kauppamäki 1, kerhohuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtela*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjaharjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*, (juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 3 A 1, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942 (kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604. (reijo.hamari@luukku.com)

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. (03) 265 4989, 050 327 1045.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen: Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364 (mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.